Dosarul nr. 1-3735/2019
1-19152686-12-1-25092019

SENTINŢĂ
În numele Legii

16 mai 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Stella Bleşceaga
Grefieri Varvara Apostol, Grigorii Damaschin şi Melisa Gaidanov

cu participarea:
Procurorilor Elena Ceruţa, Adrian Ţîcu şi Olga Casian
Apărătorului inculpatului Lupanciuc Iacov Nicanor Conoval
Apărătorului inculpatei Guţu Mariana Gheorghi Tataru
Inculpaților Mariana Guţu şi Iacov Lupanciuc

examinând în ședința publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Lupanciuc Iacov *****, născut la *****, IDNP: *****, originar din r-nul *****, s. *****şi înregistrat la domiciliu în mun. *****, pe str. *****, în ap. *****, cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii, căsătorit, copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru şi/sau medicului narcolog, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat şi fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 220 alin.(2) lit. c) din Codul penal şi de învinuire a lui:

Guţu Mariana *****, născută la *****, IDNP: *****, originară din r-nul *****, s. *****şi înregistrată la domiciliu în r-nul *****, în s. *****, pe str. *****, cetățeancă a Republicii Moldova, cu studii medii incomplete, divorțată, cu 3 copii minori la întreținere, neangajată în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau medicului narcolog, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat şi fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 220 alin.(2) lit. c) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 25 septembrie 2019 - 16 mai 2024 *(în examinare la judecătorul Stella Bleşceaga de la 26 octombrie 2021)*.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. *Inculpatul* ***Lupanciuc Iacov***, cu intenție directă, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu *inculpata* ***Guțu Mariana***, după repartizarea rolurilor între aceștia, urmărind scopul îndemnării și determinării la practicarea prostituției a altei persoane, cu tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, în perioada lunii aprilie 2018, a plasat mai multe anunțuri publicitare cu privire la căutarea persoanelor de sex feminin peste hotarele Republicii Moldova, inclusiv pentru deplasarea lor în scopul prestării serviciilor de masaj în statul Belgia.

În acest mod, în perioada indicată, Urvaciov Lidia, conform anunțului plasat pe pagina web www.999.md, l-a contactat pe inculpatul Lupanciuc Iacov cu privire la angajarea la muncă peste hotarele Republicii Moldova, iar în cadrul convorbirilor telefonice care au avut loc cu participarea lui Lupanciuc Iacov, ultimul a confirmat că caută persoane de sex feminin pentru angajarea la muncă peste hotarele țării şi a oferit asigurări cu anunțul este unul veridic, fiind plasat cu intenție serioasă, după care a convins-o pe Urvaciov Lidia să aibă o întrevedere.

Astfel, Lupanciuc Iacov, continuând acțiunile sale împreună și de comun acord cu Guțu Mariana, care acționau conform rolurilor prestabilite de aceștia, la 20 aprilie 2018, având rolul de stabilire a contactului psihologic, de efectuare a promisiunilor persoanei vizate că va obține venituri mari în urma prestării masajului erotic și a practicării prostituției peste hotarele Republicii Moldova, în condiții certe și sigure care urma a fi întreprinse de către acesta, s-a întâlnit cu Urvaciov Lidia în restaurantul *„Andys Pizza”* amplasat în mun. Chișinău de pe bd. Ștefan cel Mare şi Sfânt, 151, în proximitatea nemijlocită a Teatrului Național de Operă și Balet *„Maria Bieşu”*.

În continuare, în incinta restaurantului, Guțu Mariana prin intermediul unei aplicații de telefonie mobilă și Lupanciuc Iacov, au discutat cu Urvaciov Lidia, pe care au îndemnat-o și au determinat-o să se deplaseze în statul Belgia, cu scopul practicării masajului erotic și a prostituției, oferindu-i asigurări că va obține venituri de la 400 până la 500 de EURO pentru o noapte, că aceasta se va afla în siguranță, va dispune de cazare în condiții bune și că totul va fi bine.

1.2. Astfel, acțiunile inculpaților *Lupanciuc Iacov* şi *Guţu Mariana* au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal - *„proxenetism”*, adică la *„îndemnul şi determinarea la prostituție, dacă fapta nu întruneşte elementele traficului de ființe umane, care au fost comise de două sau mai multe persoane”*.

Privind procedura.

2.1. În ședințe de judecată preliminară, inculpatul Lupanciuc Iacov cu apărătorul acestuia Nicanor Conoval şi inculpata Guțu Mariana cu apărătorul acesteia Gheorghi Tataru au pledat pentru lipsa vinovăției în acțiunile lor şi prin urmare, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța a statuat pentru examinarea cauzei penale în

procedură generală, în limba română, în ședința publică, cu participarea inculpaților şi a apărătorilor aleși, poziție care a fost susținută de către toți participanții în proces.

Declarațiile inculpaților în ședința de judecată.

3.1. *Inculpatul* ***Lupanciuc Iacov,*** fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că nu recunoaște vina şi cu inculpata Guțu Mariana sunt cunoscuți, dar nu sunt rude, dar Guțu Mariana a locuit la el la gazdă şi avea un anunț în ziarul „Makler" prin care dădea în chirie o cameră, iar Guțu Mariana l-a contactat ca să închirieze, după care ea a rămas să locuiască și el a plecat în Anglia. Adaugă că Mariana se afla peste hotare și ei o dată sau de două ori au vorbit la telefon, unde ea i-a zis că are nevoie de două fete la lucru, la care el i-a comunicat că se va uita prin ziarul „Makler", însă nu știa despre ce lucru merge vorba. Astfel, s-a telefonat cu Lidia Urvaciova, cu care s-a întâlnit la o pizzerie vis-a-vis de cinematograful „Patria" și a telefonat - o pe Guțu, după care a transmis telefonul lui Urvaciova Lidia şi atunci el s-a dat într-o parte, iar ele au discutat.

La întrebările apărătorului Conoval Nicanor a menţionat că Urvaciova Lidia l-a sunat că dorește la lucru, că moare de foame şi nu ține minte dacă Lidia a fumat cu el sau nu, dar inițiativa de a se întâlni a fost a Liviei. Susține că Livia dorea să vorbească cu Mariana despre lucru şi mai mult nu a avut întâlniri cu Lidia, ci a discutat de vreo două ori pe telefon. Astfel, a întrebat-o pe Urvaciova Lidia de ce el este chemat la poliție, la care ea i-a zis ca nu cunoaște, nu știe nimic, precizând că Urvaciova Lidia nu l-a invitat nici o dată la ea acasă şi nu s-a întâlnit cu Lidia la poliție, dar poliția i-a zis să n-o sune și să n-o deranjeze pe Lidia. Confirmă că poliția i-a dat să facă cunoștință cu învinuirea, unde a scris ce a fost și gata, după care a solicitat procurorului ca să fie petrecute confruntări cu partea vătămată, însă ei au refuzat.

La întrebările apărătorului Tataru Gheorghi a indicat, că nu a atras atenția la cum arată Urvaciov Lidia, care l-a telefonat de două ori până a se întâlni la pizzerie şi nu ține minte mesajul publicat pe anunțul din care a preluat numărul Urvaciova Lidia numărul său de telefon, precum şi nu a propus Lidiei ca să presteze servicii.

La întrebările procurorului a declarat că a discutat cu Guțu Mariana doar atunci când a transmis telefonul Lidiei ca să discute, iar Guțu Mariana l-a rugat să vadă dacă sunt anunțuri cu fete care vor la lucru. Respectiv, consideră că trebuie să fie întrebată Lidia de unde a luat numărul său, deoarece nu știu de unde a luat numărul şi nu știe de ce l-a sunat pe dânsul Lidia. A iterat că la urmărirea penală a fost audiat o dată, unde a oferit aceleași declarații ca şi în ședința de judecată, dar poate ceva nu i-a fost clar și şi-a luat un avocat. Adaugă că din câte ține minte, Lidia nu deținea pașaport, nu avea nici bani şi de la el a solicitat s-o ajute cu bani. A concretizat că a stat cu Lidia la pizzerie 20 sau 30-40 minute şi nu ține minte cât a discutat Lidia cu Mariana la telefon, precum şi nu i-a comunicat Lidia ce a discutat cu Mariana, iar cu Guțu Mariana nu a discutat despre Urvaciov Lidia.

3.2. *Inculpata* ***Guţu Mariana,*** fiind audiată în ședință de judecată, a declarat că ține minte în ce este învinuită, dar nu se recunoaște vinovată, după care a indicat că îl cunoaște pe domnul Lupanciuc, fiind în căutarea gazdei și dumnealui avea un anunț că vinde sau dă în chirie apartament cu o odaie în sectorul Centru. Astfel, l-a contactat, a discutat și a decis că rămâne la gazdă doar pe perioada cât el pleacă în Anglia, aceasta fiind la începutul lunii martie, în anul 2018. Atunci trebuia să caute de lucru în Chișinău, însă prietenii i-au spus că este de lucru în Belgia și a decis să plece pe data de 13 martie 2018. I se parte că acolo a ajuns la data de 17 martie 2018, pe motiv că erau cu transportul. Domnul Iacov a telefonat seara și a întrebat cum a ajuns, la ce i-a comunicat acestuia că a ajuns bine. Peste vreo două zile iar a sunat, a întrebat cum

merge la dânsa şi în cele din urmă a comunicat că lucrează şi totul este bine. El a întrebat-o cum este țara, cum locurile şi i-a povestit acestuia cum prima dată a văzut prestarea masajului în lenjerie intimă, însă i-a fost de mirare că se prestează masaj erotic la ferestre. Nu ține minte data exactă, dar poate pe 20-22 martie a fost telefonată de către Lupanciuc Iacov, care la telefon i-a dat ca să vorbească cu o fată, după care el s-a dat într-o parte și ea i-a zis că dorește să vină la lucru ca să facă masaj, însă a întrebat-o de ce anume dorește la așa lucru, la ce ea destul de clar i-a zis că dorește la lucru, adică la masaj şi a zis că a mai fost la așa lucru și cunoaște cum să lucreze la așa lucru, deoarece anume peste hotare a fost la așa ceva. A răspuns acesteia că sunt fete care lucrează, dar nu știe în ce limită se lucrează şi ea i-a zis că dacă vrea să o ajute, să vină la cules ceapă, dar ea a zis că anumit vrea la făcut masaj şi a întrebat dacă poate să-i trimită bani ca să o ajute, însă i-a răspuns că nu are bani și nu poate să o ajute. Aceasta a zis că va mai întreba şi nu a mai vorbit, dar înainte de a pune receptorul, aceasta i-a zis că este gata să lucreze la orice lucru numai ca să o aducă acolo şi a comunicat repetat acesteia că dacă dorește să vină la cules ceapă, poate să vină. Susține că în acesta discuție, din partea ei a fost provocarea ei ca Guţu Mariana să-i comunice *„vină, că te aduc”*, iar când a comunicat acesteia că nu are bani și nu o poate aduce, ea a zis că se mai gândește și îi va spune lui Iacov ce a decis, după care a pus receptorul. O lună și ceva nu a discutat cu Iacov pe motiv că s-a stricat telefonul ei și înainte ca să vină acasă, i-a scris lui Iacov ca să întrebe dacă mai are chiria, dar Iacov încă nu era plecat în Anglia, ci era în Moldova şi ea a rămas la el la gazdă, după care el plecat în Anglia. După o jumătate de an, acestuia îi veneau scrisori acasă şi i-a comunicat despre aceste scrisori la care i-a zis că cunoaște și că se va lămuri, însă scrisorile veneau din sectorul Telecentru, de la Centrul pentru combaterea traficului de ființe umane. Adaugă că la data de 25 sau 26 martie, anul 2019, Lupanciuc Iacov a avenit acasă, iar atunci a fost chemată și ea la Telecentru şi a aflat cum se numește această doamnă. Astfel, a aflat că ea trebuia să o traficheze și ca să ia bani de la ea, precum şi că pe ea o chema Lidia. Înainte de a-i spune în ce este învinuită, domnul Igor o mințea ca să vină pentru a le da bani ca ajutor pentru copii și a crezut că este o farsă, or până acum nu a primit așa ceva. După aceasta, a fost telefonată de fostul soț şi a fost întrebată ce a făcut, deoarece pe el cineva l-a sunat şi ea a revenit cu un apel telefonic, unde a solicitat să i se spună adevărul, dar i s-a comunicat că este învinuită pe așa dosar. A solicitat de la domnul procuror să asculte înregistrările și să-i arate care este doamna, însă nu cunoștea dacă este doamna în cauză, adică dacă cu ea a vorbit sau nu. Înregistrările nu i le-au arătat și nici doamna nu a văzut-o, decât pe fotografie şi doar când a venit la judecată, a aflat că aceasta este decedată, dar nu a văzut-o în realitate.

La întrebările apărătorului Tataru Gheorghi a indicat că nu a avut discuții cu Lupaciuc Iacov despre îndemnul la lucru peste hotare pentru prestarea masajului erotic şi nu au fost vorbe despre prestări a serviciilor sexuale, iar atunci pentru prima dată a fost în Belgia. Referitor la discuția din acea seară cu Lupanciuc, susține că a purtat-o prin video şi la ea în cameră era aprinsă lumină, la el fiind zgomot și nu se vedea prea bine prin aplicația „Viber”, iar în telefon a văzut-o atunci seara, unde se vedea foarte rău, or a doua zi să se fi întâlnit, nu o cunoștea că este ea.

La întrebarea apărătorului Conoval Nicanor a menționat, că nu s-a prezentat cum se cheamă, dar ea i-a zis să vină la ei la ceapă, unde aveau un salariu 1200 de EURO, dintre care 200 EURO se opreau. La Centrul de Combatere a Traficului de Ființe Umane, domnul Igor era foarte brutal cu ea, se purta forte rău şi ea a comunicat acestuia exact ce a comunicat și în instanță. Susține că a fost audiată fără avocat, a scris pe o hârtie cu pixul, iar atunci când i-a zis că are dreptul la un avocat, ultimul i-a zis că acuși vine. În cele din urmă a venit un avocat care

nu s-a prezentat, a comunicat că este un avocat din birou, a luat hârtia pe care a scris şi i-a zis să semneze, dar ea a dorit să citească şi domnul Igor a zis ca să semneze cât îi dă drumul să plece, în caz contrar se răzgândeşte şi în cele din urmă a semnat şi a plecat. A doua zi sau a treia zi am fost la domnul procuror în sectorul Centru, pe nume Chişcă, unde i-a comunicat domnului ce se întâmplă şi a cerut ca să-i explice în ce este învinuită, domnul procuror s-a purtat bine, i-a zis că totul este bine şi că nu este nimic strașnic. Din nou a pus-o şi a semnat nişte hârtii, la fel fiind fără avocat, după care la dumnealui nu a mai fost şi deja a venit la şedinţele de judecată.

La întrebările procurorului a declarat că nu ştie cum o cheamă pe prietena sa care i-a propus să meargă în Belgia, dar menţionează că o cheamă Aliona şi a concluzionat că a fost în oraşul Mons. A mai precizat că nu l-a rugat pe Lupanciuc să caute fete pentru a munci peste hotare şi ea nu a cerut nimic şi nu cunoaşte ce a comunicat, dar ea fetele le căuta singură şi nu a rugat pe nimeni, precizând că pe tot parcursul discuţiei la telefon cu Lidia, Lupanciuc a fost prezent, iar pe parcurs când discuta cu Lidia, Lupanciuc nu a intervenit în discuţie, ci doar l-a întrebat cine este ea şi de unde o cunoaşte.

În pofida faptul că inculpaţii nu au recunoscut vina în comiterea infracţiunii, în argumentarea acuzării, în cadrul cercetării judecătoreşti au mai fost audiaţi martori şi cercetate mijloace de probă după cum urmează:

Declaraţiile:

4.1. *Martorul* ***Meteoglo Ştefan***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţa de judecată a declarat că îi cunoaşte pe inculpaţi în legătură cu activitatea sa şi cu cauza penală aflată pe rol, dar nu sunt rude sau prieteni, iar anterior a fost audiat pe acest caz. Susţine că în luna martie, în anul 2011, fiind la serviciu, a fost telefonat de către Urvaciov Lidia care anterior a figurat ca victimă pe un dosar de trafic, aceasta comunicând că, în timp ce căuta un post de muncă pe site-ul www.999.md, a găsit un anunţ unde se solicitau două fete la muncă în Belgia. În cele din urmă, Lidia a telefonat, la ce a răspuns o voce de bărbat care s-a prezentat ca fiind Iacov şi a comunicat că caută fete pentru muncă în Belgia la prestarea serviciilor de masaj. Acesta a mai comunicat că lucrul este bine plătit, la ce ultima comunicându-i că se va gândi. Urvaciov Lidia a comunicat că bănuieşte precum că acest anunţ poate fi un caz de trafic pentru că anterior şi ea a fost traficată. A comunicat acesteia ca să se prezinte la ei la sediu să-i arate anunţul. Aceasta s-a apropiat la ei, având o experienţă în combaterea flagelului de trafic şi proxenetism, pe care el a întrebat-o dacă ar dori să depună un denunţ pe faptul dat, ca să-l investigheze. În cele din urmă, ultima a fost de acord şi a început investigaţiile conform Codului de procedură penală şi Codului penal.

La întrebările procurorului a indicat că nu ţine minte în ce limbă a fost plasat anunţul, română sau rusă, iar din discuţiile avute cu Lidia şi Iacov, ultimul din start a întrebat despre ce paşaport străin deţine, dar i se pare că deţinea numai paşaport moldovenesc. La prima discuţie a întrebat în ce constă lucru, iar după încheierea acordului şi înregistrarea cazului, la urmărirea penală a comunicat acesteia ca să acorde lui Iacov mai multe întrebări precum „*în ce constă lucru, cu cât va fi plătită, în ce condiţii va sta, unde va locui, unde va lucra*” şi acesta a adresat aceste întrebări, a fost autorizată urmărirea vizuală cu înregistrarea audio, video, după care aceştia au convenit să se vadă în faţă la „*Teatrul de Operă şi Balet*”. Propunerea de a se vedea a venit de la Iacov, iar locaţia au convenit - o ambii. Iniţial Lupanciuc Iacov a propus acesteia să vină la el acasă, Lidia refuzat motivând că nu-l cunoaşte. Aceştia s-au întâlnit la oprire, dar au discutat în incinta restaurantului „Andys Pizza” şi cunoaşte discuţia acestora, deoarece el era

chiar alături de ei, la 2-3 m distanță, după care a ascultat și înregistrarea care de dânsul şi a fost stenografiată. Notează că au discutat despre lucru, unde Lidia îl întreba „*unde va lucra?, ce voi face? Cu cât va fi remunerată?*", la care Iacov a comunicat că are o cunoscută pe nume Mariana care se află în Belgia, după care ultima a fost telefonată prin rețeaua „*Whattsap*" prin camera frontală pentru a demonstra că nu are de ce se teme. Persoana pe nume Mariana a răspuns, iar Lidia fost rugată să se ridice în picioare pentru a vedea corpolența. După aceasta, Mariana a comunicat că este vorba despre masaj erotic și la solicitarea clientului, dacă este de acord, poate să presteze serviciu sexuale. Detalii referitoare la remunerare au fost, adică în dependență de câți clienți va avea pe zi, va face câte 400-500 EURO. Ulterior, au fost apeluri telefonice din partea lui Iacov către Lidia, unde au discutat şi i se propunea să se ducă la el acasă să servească o cafea si să mai discute. Iacov comunica că trebuie să vină Mariana Guțu acasă și să plece împreună cu Lidia. Iacov o telefona pe Lidia și din Londra cu scopul de a o chema la el ca să lucreze, iar în telefon erau și video cu discuții, dar telefonul nu s-a păstrat şi din aceste considerente sunt neclarități, deoarece aceasta este decedată și el este acum aici. A subliniat că nu ține minte prin ce aplicație vorbeau, dar probabil prin „Viber" sau „Whatsapp", iar discuții referitoare la deplasare au fost şi pentru deplasare urma să achite Iacov, însă între timp discutase cu Lidia și el trebuia chiar să-i perfecteze pașaportul.

La întrebările apărătorului Conoval Nicanor a menționat, că Urvaciov Lidia a comunicat că este o persoană de sex masculin și care este în căutarea a două fete pentru lucru în Belgia pentru prestarea serviciilor masaj, dar nu cunoaște dacă sesizarea a fost înregistrată în registrul de sesizări nr. 1 și nr. 2, precum şi nu ține minte dacă a conlucrat cu Urvaciov Livia pe cauza Cațavelea Valeriu, dar nici nu a avut întâlnire cu soțul Lidiei Urvaciov şi nici discuții telefonice. La fel, nu a cunoscut că aceasta este consumatoare de droguri şi nici nu știut că a avut două tentative de suicid.

La întrebările apărătorului Tataru Gheorghi a precizat că Urvaciov Lidia anterior a fost victima traficului de ființe umane, iar până a lucra pe acest caz o cunoștea de câțiva ani. Lidia l-a telefonat pe el în luna martie, în anul 2018, iar din momentul când acesta a sunat și până a se prezenta fizic, a trecut o zi, însă nu ține minte câte întâlniri a avut cu Lidia, dar toate probele sunt la materialele dosarului. A statuat că Urvaciov Lidia nu a fost agent plătit şi nu a fost remunerată, iar cele relatate azi în ședință sunt din audierea înregistrărilor audio-video și din declarațiile suplimentare a Lidiei, precum şi din discuții avute cu Lidia.

La întrebarea inculpatei a concluzionat că la caz este totul înregistrat şi stenografiat.

4.2. În ședința de judecată, partea acuzării nu a putut asigura prezența martorului Urvaciov Lidia din motivul obiectiv al decesului ultimei, iar în acest mod, instanța a dispus prin încheiere inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată continuarea cercetării judecătorești cu darea citirii a declarațiilor ultimei oferite la faza urmăririi penale la 21 martie 2018, în cadrul cărora, *martorul* ***Urvaciov Lidia*** a declarat că la data de 20 martie 2018, fiind în căutarea unui loc de muncă, vizionând pagina de anunțuri pe internet www.999.md, a depistat un anunț în limba rusă cu conținutul „*Este nevoie de două fete frumoase masajiste, pentru lucru peste hotare în Belgia*", iar în anunț era indicat telefonul mobil cu numărul *****. La orele 20:25 telefonând la anunțul indicat, la apel nu i-a răspuns nimeni, după care la ora 20:27 a fost telefonată de pe numărul de telefon *****de către un bărbat, care s-a prezentat i se pare cu numele „Iacob". Acesta i-a comunicat că ea anterior l-a telefonat pe celălalt număr şi în discuție i-a explicat că a sunat referitor la anunț. În acel moment persoana cu care discuta a întrebat-o ce vîrstă are, ce condiții de muncă ar accepta, la ce ea i-a spus că depinde de ofertă. De asemenea el a întrebat-o dacă are pașaport român la ce ea i-a spus că nu are, însă are pașaport biometric perfectat recent.

Ulterior el a întrebat-o dacă are bani pentru deplasarea peste hotare, la ce ea i-a comunicat că nu are bani la moment. Astfel el i-a comunicat că de angajarea peste hotare împreună cu el se ocupă o fată care se află în Belgia. El i-a explicat că discuția referitoare la această muncă mai bine să nu o ducă telefonic și i-a propus să se deplaseze la el la domiciliu, ca el să organizeze o discuție prin rețeaua de internet „Skype" cu fata care se află în Belgia, deoarece ea cunoaște toate detaliile și urmează să discute. Ea a concretizat că din convorbirea cu bărbatul dat și vocabularul folosit de el, precum și după întrebările pe care i le adresa în cadrul discuției, ea a înțeles că în Belgia urmează să i se propună să practice prostituția. Astfel după discuțiile cu el a rămas la înțelegerea că el o va telefona și îi va comunica când să vine la el la domiciliu să discute, inclusiv prin Skype cu persoana din Belgia. Astfel reieșind din circumstanțele create, ea a decis să se adreseze la poliție și să comunice despre aceasta fiind este de acord să colaboreze pe cazul dat cu organele de poliție în calitate de investigator sub acoperire (vol. I, f.d.18-19).

4.3. Fiind date citirii declarațiilor de la faza urmăririi penale din 16 august 2018, în cadrul acestora, *martorul* ***Urvaciov Lidia*** a declarat suplimentar faptul că la data de 20 aprilie 2018 a fost telefonată de Iacob, care i-a propus să se întâlnească în vreun local ca să discute despre deplasarea ei în Belgia. Astfel, aproximativ la orele 22 şi 00 min. ea s-a întâlnit cu Iacob la restaurantul „Andyis Pizza", amplasat în preajma „Teatrului de Operă de Balet", de pe bd. Ștefan cel Mare. Inițial, Iacob insista ca să se deplaseze la el la domiciliu să discute, însă înțelegând că Iacob dorea să întrețină cu ea relații intime, ea a insistat că să discute la restaurantul sus-indicat. Astfel, în discuție la terasa restaurantului indicat, Iacob a comunicat că nu cunoaște subtilitățile lucrului, dar prin lucru subînțelegându-se practicarea prostituției. Peste puțin timp Iacob a telefonat - o, dacă nu greșește prin rețeaua „Wattsap", pe o persoană care s-a prezentat „*Mariana*". Astfel inițial, Mariana i-a solicitat să se ridice de la masă ca să o vadă cum arată, după care a întrebat-o de care pașaport posedă, românesc sau moldovenesc. Aceasta i-a spus că pe data de 11 mai 2018 urma să vină acasă, iar apoi să plece înapoi în Belgia și era posibilitatea ca să plece împreună. De asemenea Mariana i-a spus să mai caute vreo fată care deține pașaport românesc. Astfel, Mariana i-a explicat că lucrul consta în prestarea masajului erotic și întreținerea relațiilor sexuale cu clienții. Ea i-a spus că pe zi va câștiga între 400 și 500 de EURO, în dependență de câți clienți va avea, iar în cele din urmă s-au înțeles că atunci când Mariana va veni în Moldova se vor întâlni și vor discuta despre toate detaliile. Ulterior în luna mai, Iacob de câteva ori a telefonat-o și i-a comunicat că Mariana revenise în Republica Moldova, însă avea careva probleme personale și nu avea posibilitatea să se întâlnească. Ulterior din motive personale, ea cu Iacob nu a mai discutat, iar Mariana nu a telefonat-o (vol. I, f.d.20-21).

4.4. **În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă sub formă de înscrisuri, administrate în faza de urmărire penală şi anume:**

- *procesul verbal de recunoaștere o persoanei după fotografie din 29 martie 2019*, potrivit căruia învinuitul Lupanciuc Iacov a recunoscut-o pe învinuita Guțu Mariana, ca fiind persoana cu care a acționat împreună la săvârșirea infracțiunii de proxenetism (vol.I, f.d.22-23);

- *procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 22 mai 2018*, în baza căruia au fost interceptate comunicările și imaginile video din cadrul întâlnirii dintre Lupanciuc Iacov și Urvaciov Lidia la 20 aprilie 2018 – 21 aprilie 2018 și discuțiile dintre Guțu Mariana cu Urvaciov Lidia prin care se confirmă faptul că Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana au îndemnat-o şi au determinat-o pe Urvaciov Lidia să meargă în Belgia pentru practicarea prostituției sub supravegherea și controlul acestora, cu anexa stenogramelor discuțiilor purtate între Lidia Urvaciov, Lupanciuc Iacov şi Guţu Mariana (vol. I, f.d.84-95);

- *procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 13 martie 2018 (identificarea abonaților)*, potrivit căruia a fost obținut și anexat răspunsul S.R.L. „Simpals cu numărul de ieșire 39/755 din 13 martie 2019 prin care se confirmă faptul că prin intermediul numărului de telefon *****care aparține lui Lupanciuc Iacov, la data de 18 martie 2018 a fost publicat un anunț cu următorul conținut *„Trebuința dve opîtnîe krasivîe serioznîe devușki masajîstki dlea rabotî za rubejom v Belghii, vîsokaia”* (vol. I, f.d.107);

- *procesul-verbal de examinare din 8 aprilie 2019*, în baza căruia a fost examinată informația de la furnizorul de servicii elctronice - compania „*Simpals*” SRL, prin care se confirmă faptul, că Lupanciuc Iacov a plasat anunțuri pe site-ul www.999.md prin intermediul numerelor sale de telefon și a adresei de email (vol. I, f.d.114-115);

- *procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 9 noiembrie 2018* cu anexa stenogramei discuțiilor şi a unui purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Verbatim” cu o înregistrare audio, în baza căruia au fost interceptate comunicările din cadrul întâlnirii dintre Lupanciuc Iacov și Urvaciov Lidia, la 20 aprilie 2018 – 21 aprilie 2018 și discuțiile dintre Guțu Mariana cu Urvaciov Lidia prin care se confirmă faptul că Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana au îndemnat-o pe Urvaciov Lidia să se deplaseze peste hotare pentru practicarea prostituției sub supravegherea și controlul acestora (vol. I, f.d.49-52, vol. II);

- *procesul verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații din 18 mai 2018 (investigația sub acoperire)*, prin care se confirmă faptul că la data de 20 aprilie 2018 a avut loc întâlnirea dintre investigatorul sub acoperire Urvaciov Lidia și Lupanciuc Iacov, în jurul orelor 22.00, în restaurantul „Andys Pizza”, amplasat în preajma „Teatrului de Operă de Balet”, de pe bd. Ștefan cel Mare, în cadrul căreia Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana au îndemnat-o şi au determinat-o la practicarea prostituției pe Urvaciov Lidia în statul Belgia (vol. I, f.d.65-66);

- *procesul verbal de ridicare din 11 iunie 2019*, în baza căruia au fost ridicate convorbirile din mesagerie dintre Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana, efectuate cu telefonul mobil al primului, pentru perioada de la 6 februarie 2019 până la 16 aprilie 2019 (vol. I, f.d.160-175);

- *procesul verbal de cercetare din 11 iunie 2019*, în baza căruia au fost ridicate convorbirile din mesagerie între Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana, pentru perioada 6 februarie 2019 până la 16 aprilie 2019, prezentate de Lupanciuc Iacov, fiind relevate discuții la 3 aprilie 2019 la ora 17 şi 48 min. cu textul „*Tu singur mai rugat să zic că o eau la lucru, tu singur ai căutat-o eu nu am nimic cu nimeni, toate astea sunt din cauza ta ca mai băgat pe mine, eu voi spune tot adevărul nu voi mai zice că nu ştiu nimic*” remis de interlocutorul Guţu Mariana, ulterior la 4 aprilie 2019, la ora 10 și 33 min. textul „*Dacă trebuie eu găsesc toate femeile cu care tu ai vorbit şi le rog să vină să zică totul*”, precum şi la ora 10 şi 48 min. cu textul „*tu mi-ai luat mapa cu documentele mele şi nu ai dorit să mi le dai, acelea sunt documentele mele dar tu faci ce doreşti cu ea*” remise de Guţu Mariana, iar la 16 aprilie 2019, la ora 10 şi 18 min. cu textul „*Dacă trebuie eu mai găsesc fete care să spună cum tu cu ele şi eu nu am nici o vină dacă tu ai pus-o pe ea să se ducă la prostituţie e klar*”, remis de Guţu Mariana (vol. I, f.d.176);

- *procesul verbal de cercetare din 22 iulie 2019*, în baza căruia au fost examinate informația privind traversările frontierei a cet. Guțu Mariana, pentru perioada noiembrie 2017-mai 2018, prin care se confirmă faptul că la momentul discuției între investigatorul sub acoperire Urvaciov Lidia cu Guțu Mariana, ultima nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, având statul de „intrare” în Rep. Moldova la 22 noiembrie 2017, la 4 februarie 2018 şi la 10 mai 2018, iar statutul de „ieșire” la 29 noiembrie 2017, la 12 martie 2018 şi la 10 mai 2018 (vol. I, f.d.222);

4.5. **Mijloace materiale de probă:**

- *răspunsul S.R.L. „Simpals cu numărul de ieşire 39/755 din 13 martie 2019 pe 6 file* (vol. I, f.d.108-113), care au fost recunoscute în calitate de corp delict şi anexate la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Igor Bolocan din 8 aprilie 2019 (vol. I, f.d.116);

- *convorbirile din mesagerie între Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana*, pentru perioada 6 februarie 2019 până la 16 aprilie 2019, ridicate de la Lupanciuc Iacov (vol. I, f.d.161-175), care au fost recunoscute în calitate de document şi anexate la cauza penală prin ordonanța procurorului Vitalie Chişca din 29 mai 2019 (vol. I, f.d.177);

- *informația din baza centralizată de date a Poliției de Frontieră* privind traversările peste frontiera de stat al Republicii Moldova a lui Guțu Mariana, în perioada lunilor noiembrie 2017 - mai 2018 (vol. I, f.d.221), care au fost recunoscute în calitate de document şi anexate la cauza penală prin ordonanța procurorului Vitalie Chişca din 22 iulie 2019 (vol. I, f.d.223);

- *un purtător de informație tehnico - electronică de tip DVD-r de model „Verbatim”* cu nr. „2C” în care se află fișierele „Vid 0000” și „Vid 0002” pe care sunt stocate comunicările telefonice dintre Lupanciuc Iacov și Urvaciov Lidia (vol. II, f.d.224), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța procurorului Vitalie Chişca din 13 iunie 2019 (vol. I, f.d.204).

4.6. În continuare, la cererea apărătorului Nicanor Conoval, a fost dispusă audierea suplimentară a *martorului* ***Meteoglo Ştefan***, care după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a mai declarat ulterior *la întrebările apărătorului Conoval Nicanor* că dacă își aduce aminte, a comunicat anterior și nu mai dorește să repete cu referire la Urvaciov Lidia, explicând că nu cunoaște și nu ține minte câte pașapoarte avea Urvaciov Lidia sau dacă a ajutat la vreo perfectare a lor.

La întrebările apărătorului Tataru Gheorghi a mai indicat că la faza de urmărire penală, de către el, din câte ține minte, nu au fost efectuate înregistrări video și audio, iar în contextul măsurilor speciale de investigație au fost efectuare înregistrări și a fost tapată stenograma, dar el nu cunoaște de ce nu se deschide, or procurorul de caz a deschis înregistrarea şi la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) trebuie să fie originalul. El nu ține minte și nu cunoaște ca înregistrările să fi fost deteriorate, iar transcrierile de pe mijloacele tehnice pe CD au fost transferate de către Direcția nr. 7 a MAI, subliniind că este procurorul care a dus cazul, a verificat și au făcut pertinența, explicând că se depun CD-urile la judecătorul de instrucție cât și la dosar.

La întrebările instanței a mai declarat că fetele care au fost anterior traficate, revenind în țară când manevrau pe paginile de socializare vedeau anunțuri de genul dat și se adresau la poliție, iar Urvaciov Lidia își făcea datoria de cetățean, adică Urvaciov Lidia denunța traficanții și proxeneții şi nu cunoaște o persoană pe nume Andronachi Romina, iterând că Urvaciov Lidia îi căuta pe ei şi nu cunoaște nimic despre faptul că ea apare pe alte cauze.

4.7. La fel, la cererea apărătorului Nicanor Conoval, au mai fost administrate următoarele probe cu înscrisuri:

- *Decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2018* (vol. III, f.d.29-36);

- *Interpelare nr. 7793 din 8 noiembrie 2019 şi copiile autentificate ale actelor din procesul penal înregistrat la 22 mai 2019 în REI-I al IP Centru a DP mun. Chișinău cu nr. 20190100985*, pe faptul depistării la 22 mai 2019, la ora 22 şi 00 min. a cadavrului martorului Urvaciov Lidia la domiciliu în baia apartamentului, cu o plagă în regiunea gâtului, precum şi *copii ale actelor din procesele penale nr. 20190100436 din 20 februarie 2019 şi nr. 20180101534 din 26 iulie 2018* pe faptul înregistrării a 2 tentative de suicid ale lui Urvaciov

Lidia, cu ordonanțele de refuz în pornirea urmăririi penale pentru faptele constatate (vol. II, f.d.93-119).

4.8. De asemenea, de către partea apărării inculpatului Lupanciuc Iacov, în cadrul dezbaterilor judiciare, s-a pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, fiind motivat prin aprecierea critică a declarațiilor martorei Urvaciov Lidia date la urmărirea penală, care anterior a avut mai multe tentative de suicid, a consumat droguri, ce se confirmă prin declarațiile rudelor acesteia.

La fel, s-a mai argumentat prin faptul, că declarațiile lui Urvaciov Lidia au fost obținute, fiind acceptată aceasta în calitate de investigator sub acoperire, chiar dacă avea probleme de discernământ şi starea sa psihică nu a putut fi verificată în instanța de judecată, dubii care necesită a fi interpretate doar în favoarea inculpatului.

4.9. În alt context, partea apărării inculpatei Guțu Mariana a pledat pentru adoptarea similar a unei sentințe de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, deoarece nu s-au constatat prezența laturii subiective şi obiective a infracțiunii în acțiunile acesteia, motivând prin lipsa unor probe relevante în acuzare şi prin inadmisibilitatea celor administrate deja, inclusiv cu reținerea provocării la comiterea infracțiunii, în condițiile în care martorul Urvaciov Lidia avea un statut de investigator sub acoperire, iar anterior aceasta a mai fost martor şi investigator sub acoperire într-o altă cauză penală (*identificată în Decizia CSJ din 18 decembrie 2018*), chiar dacă martorul Meteoglo Ştefan afirmă că aceasta a acționat din nobile intenție, declarațiile care necesită a fi apreciate critic, pe când *a contrario*, rudele lui Urvaciov Lidia afirmă că ea era consumatoare de droguri şi a avut mai multe tentative de suicid.

De asemenea, apărarea mizează și solicită, inclusiv prin cererea depusă la etapa corespunzătoare declararea inadmisibilității înregistrării comunicărilor şi imaginilor, împreună cu stenogramele anexate, în condițiile în care, fiind cercetat un suport în instanța de judecată, se conțineau alte date decât cele identificate în anexa la procesul verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigații nominalizate, fiind așadar obținute dintr-o sursă imposibil de a fi verificată în instanța de judecată.

Concomitent, de către partea apărării se mai invocă şi lipsa efectuării unei confruntări dintre martorul decisiv Urvaciov Lidia şi inculpați, chiar dacă existau contradicții la faza urmăririi penale şi martorul nu a mai fost posibil de audiat în instanță din motivul decesului acesteia, respectiv cu încălcarea dreptului la apărare.

4.10. La fel, ambii inculpați, în cadrul ultimului cuvânt au pledat nevinovați şi au susținut tezele invocate de apărătorii acestora.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

5.1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența şi rolul judecătorului, judecătorii au obligația şi trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

5.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale şi a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

5.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

5.4. Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

5.5. Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

5.6. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât *natura* şi *cauza* acuzației, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată şi într-o limbă accesibilă cu participarea unui interpret, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit, în privința cărora, apărarea nu a ridicat obiecții privind ilegalitatea actelor de acuzare sau alte neclarități esențiale admise de acuzare.

5.7. În motivarea sentinței, instanța de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care vor fi motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi „legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății şi siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalității părților în proces”.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că “principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate şi la care Republica Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al țării şi devin norme de drept intern”, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional *(soft law)*.

5.8. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv

mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței şi Van de Hurk împotriva Olandei)*.

5.9. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului şi ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpații Guţu Mariana şi Lupanciuc Iacov au fost trimiși în judecată, există, au fost săvârşite de aceştia şi întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse *infra*.

5.10. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Guţu Mariana şi Lupanciuc Iacov au fost încadrate în baza articolului 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, care la momentul săvârşirii infracțiunii incriminate în speță, stabileşte răspunderea penală pentru *„proxenetism”*, adică *îndemnul sau înlesnirea practicării prostituției, dacă fapta nu întruneşte elementele traficului de fiinţe umane, acțiuni comise de 2 sau mai mult persoane*, iar potrivit rechizitoriului, fapta a fost comisă la în perioada lunilor martie 2018 până la 20 aprilie 2018 în ambele modalități.

5.11. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiaşi articol stabileşte că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudența, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

5.12. În continuare, instanța a analizat obiecțiile apărării invocate cu privire la probatoriul administrat şi într-un prim aspect, va respinge obiecțiile expuse privind imposibilitatea reținerii declarațiilor martorului defunct Urvaciov Lidia, care au fost depuse la o etapă prealabilă cercetării judecătoreşti, adică la faza urmăririi penale, în condițiile în care s-a demonstrat caracterul vădit al imposibilității citării şi audierii sale în faţa instanței, fiind constatat decesul ultimei la 22 mai 2019, adică inclusiv până la remiterea cauzei în instanța de judecată la 25 septembrie 2019 (vol. II, f.d.24) şi chiar dacă nu au fost confruntate depozițiile sale cu ale acuzaților la urmărirea penală, în virtutea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, constatând interesul public vădit în cauza penală pendinte prin obligația statutului de a asigura protejarea relațiilor sociale la care s-au atentat prin prezenta infracțiune, fără o imixtiune gravă în drepturile inculpaților la un proces echitabil în condițiile în care vor fi apreciate doar în coroborarea nemijlocită cu alte probe fundamentale şi constatând caracterul esențial al substanței informațiilor oferite de acest martor defunct în raport cu învinuirea adusă, instanța a considerat necesar de reține drept pertinente, concludente şi utile declarațiile lui Urvaciov Lidia oferite la faza urmăririi penale.

Or, corespunzător jurisprudenței CtEDO, se oferă noțiunea de „*martor*”, care are un sens autonom în sistemul Convenției, indiferent de încadrările juridice din dreptul național (*Damir Sibgatullin împotriva Rusiei*, par. 45; *S.N. împotriva Suediei*, par. 45) şi într-adevăr în cazul în care o depoziție poate întemeia într-o măsură considerabilă condamnarea inculpatului,

aceasta constituie o mărturie în sprijinul acuzării şi i se aplică garanțiile prevăzute la art. 6 § 1 şi § 3 lit. d) din Convenție (*Kaste şi Mathisen împotriva Norvegiei*, par. 53; Lucà împotriva Italiei, par. 41), precum şi noțiunea va include coinculpații (*Trofimov împotriva Rusiei*, par. 37), victimele (*Vladimir Romanov împotriva Rusiei*, par. 97) şi experții (*Doorson împotriva Ţărilor de Jos*, par. 81-82), dar şi de asemenea, se va aplica probelor documentare (*Mirilashvili împotriva Rusiei*, par. 158-159).

5.13. În acest sens, Curtea Europeană statuează că din acest principiu general decurg două cerințe: *în primul rând*, când absența unui martor trebuie justificată de un motiv serios; în *al doilea rând*, atunci când o condamnare se bazează exclusiv sau într-o măsură considerabilă pe depozițiile unei persoane căreia inculpatul nu i-a putut adresa întrebări sau în privința căreia nu a putut solicita audierea nici în faza de instrumentare a cazului, nici în cursul dezbaterilor, atunci dreptul la apărare poate fi restrâns în mod incompatibil cu garanțiile prevăzute la art. 6 (*dispoziţia privind proba „unică sau decisivă”*) [*Al-Khawaja şi Tahery împotriva Regatului Unit (MC)*, par. 119].

Respectiv, având în vedere locul important pe care îl ocupă dreptul la o bună administrare a justiției într-o societate democratică, orice măsură care limitează dreptul la apărare trebuie să fie absolut necesară, iar dacă o măsură mai puțin restrictivă este suficientă, atunci aceasta trebuie aplicată (*Van Mechelen şi alţii împotriva Ţărilor de Jos*, par. 58)

Totuși, instanța subliniază că Curtea a stabilit în jurisprudența sa că nimeni nu poate fi obligat să facă imposibilul, adică indisponibilitatea martorilor nu presupune încetarea procesului penal, cu condiția ca *autoritățile să nu poată fi acuzate de lipsă de diligența* în eforturile depuse pentru a oferi acuzatului posibilitatea de a interoga martorii în cauză [a se vedea *Gossa împotriva Poloniei*, par. 55; *Haas împotriva Germaniei* (dec.); *Calabrò împotriva Italiei şi Germaniei* (dec.); *Ubach Mortes împotriva Andorrei* (dec.)].

5.14. Respectiv, instanța notează consecutiv că potrivit aceleiași jurisprudențe a Curții Europene, o condamnare bazată într-o măsură decisivă pe declarația unui martor-cheie, care nu este interogat la proces, nu ar provoca automat o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție, cu condiția că garanțiile procedurale au fost exercitate la maxim, iar acestea includ norme clare în legislația națională care limitează puterea de apreciere a judecătorului care admite dovezi de la martorii absenți, adică existența unor dovezi de confirmare, lipsa dovezilor care confirmă complicitatea între alți martori, precum și indicații clare date de un judecător juraților cu privire la calitatea de declarației scrise contestate (*Al-Khawaja şi Tahery*), rămânând neclar însă, în ce măsură Curtea se va îndepărta (*dacă în totalitate*) de la regula prin care martorii-cheie trebuie să fie interogați în ședința publică, în afară de cazurile excepționale în cazul în care martorul a fost violat sau ucis.

În acest mod, dreptul de a cita martori pentru apărare nu poate fi interpretat în sens larg și se referă, de asemenea, la dreptul organelor de apărare de a solicita examinarea altor probe, inclusiv probele materiale, expertize, etc., iar *numai un martor cheie al acuzării* a cărui dovadă este utilizată în ansamblu, sau într-o *măsură decisivă sau crucială*, spre a justifica o condamnare, poate fi solicitat spre audiere în temeiul articolului 6 § 3 lit. d) (cauzele *Vidal şi Doorson*), iar la caz instanța a apreciat caracterul cheie pentru prezenta speță a declarațiilor martorului decedat, fiind astfel pasibilă citirea declarațiilor de la urmărirea penală a lui Urvaciov Lidia.

5.15. Mai mult, instanța mai subliniază că numai în circumstanțe excepționale, cum ar fi în cazurile *care implică infracțiuni de natură sexuală*, violul unei femei sau abuzul sexual al unui copil, refuzul de a depune mărturie a unui martor cheie - presupusa victimă - poate servi *ca un motiv legitim pentru utilizarea mărturiei înregistrate înainte de proces, fără citarea acelui*

martor, iar scopul constă în luarea în considerație a stării mentale a martorului și evitarea publicității nedorite la proces (*Scheper c. Olanda*, dec.; *S.N. c. Suediei*, dec.; precum şi *V.D. c. României*, §§ 107-116), la caz fiind identificate şi argumente suplimentare precum decesul martorei Urvaciov Lidia până la remiterea cauzei în instanței.

La fel, instanța consideră că alte circumstanțe similare pot include situații în care martorii sunt absenți, au plecat peste hotare sau au dispărut, sau în cazul în care este necesar anonimatul, și-au exercitat dreptul de a păstra tăcerea sau *s-au sinucis*, iar întrebarea rămâne dacă *considerațiile de interes public în detectarea și pedepsirea crimei* încalcă cerința de a avea un proces echitabil pentru inculpat (*Al-Khawaja și Tahery, §§ 120-165*).

Respectiv, la ultimul aspect, instanța a analizat tezele Curții la acest aspect şi a identificat faptul că ultima a constatat neîncălcarea dreptului de a interoga martorii în multiple situații, precum în situația în care trei martori-cheie - toate presupuse victime ale violului - refuză să depună mărturie la proces pentru a evita perturbări mentale grave din confruntarea agresorului, mărturiile fiind înregistrate înainte de proces și utilizate în calitate de dovezi pentru condamnarea (*Scheper c. Olandei*, /dec./) sau sinuciderea martorului-cheie înainte de proces, a cărui declarație premergătoare procesului a fost luată în considerație ca element decisiv al probelor incriminatoare, contrabalansate de garanțiile procedurale (*Al-Khawaja și Tahery*), ori martorul-cheie (*victima unui viol*) a decedat înainte de proces, condamnarea bazându-se pe declarația sa în formă scrisă la poliție și *întărită de alte elemente*, inclusiv urme de spermă ale reclamantului pe corpul victimei (*Mika c. Suediei*, dec.).

5.16. Așadar, instanța reiterează că în anumite situații, se poate dovedi necesar să se recurgă la depoziții din etapa cercetării prealabile (*Lucà împotriva Italiei*, par. 40), de exemplu, în cazul decesului unui martor [*Mika împotriva Suediei* (dec.), par. 37; *Ferrantelli şi Santangelo împotriva Italiei*, par. 52], iar ținând seama de măsura în care absența unui martor prejudiciază dreptul la apărare, atunci când martorul nu a fost audiat deloc în etapele anterioare ale procedurii, depoziția scrisă a acestuia nu trebuie admisă în locul prezentei sale la proces *decât în ultimă instanță* [*Al-Khawaja şi Tahery împotriva Regatului Unit (MC)*, par. 125], fiind necesar însă să fie tratate cu o prudență extremă declarațiile obținute de la martori în condiții în care drepturile apărării nu puteau fi garantate în măsura impusă în mod normal de Convenție (*S.N. împotriva Suediei*, par. 53; *Doorson împotriva Ţărilor de Jos*, par. 76).

5.17. În acest context, Curtea a statuat că dacă absența unui martor la o confruntare este justificată de motive întemeiate, *instanța națională poate să țină seama de declarațiile făcute de acesta în etapa anterioară procesului*, dacă acestea <u>*sunt coroborate cu alte elemente de probă*</u> [*Mirilashvili împotriva Rusiei*, par. 217; *Scheper împotriva Ţărilor de Jos* (dec.); *Calabrò împotriva Italiei şi Germaniei* (dec.); *Ferrantelli şi Santangelo împotriva Italiei*, par. 52].

Prin urmare, dreptul de a cita martori pentru apărare este uneori interpretată într-un sens mai larg, ca un drept al apărării de a colecta și de a introduce alte probe justificative, cum ar fi documente, rapoarte de expertiză, etc., iar întrucât în primul rând ține de competența instanțelor naționale să decidă dacă astfel de dovezi propuse de apărare sunt necesare și suficiente, Curtea de la Strasbourg poate să nu fie de acord cu deciziile instanțelor judecătorești naționale de a nu admite probe în cazul în care: a) acele decizii: nu sunt suficient de motivate; b) dovezile justificative pot într-adevăr submina grav cazul urmăririi penale, și c) baza probatorie a acuzării este slabă (*V.D. c. României*, §§ 107-116).

5.18. În alt context, instanța mai consideră nefondate şi alegațiile apărării privind identificarea elementelor unei provocări la comiterea infracțiunii cu participarea martorului Urvaciov Lidia sub controlul agenților statutului, obiecții care au manifestat un caracter formal la

această speță, în situația în care nu martorul este inițiatorul acestei fapte, ci doar participant, fapt care este motivat prin oferta publică de angajare peste hotarele țării plasată pe portalul de anunțuri www.999.md, care a fost colectată de organul de urmărire penală şi examinată ulterior, demonstrând predispunerea şi dorința inițială anume a inculpaților de a înlesni activitatea lui Urvaciov Lidia în domeniul prostituției peste hotarele țării.

În acest sens, în corespundere cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța într-adevăr confirmă că deși utilizarea de agenți infiltrați poate fi tolerabilă în măsura în care este clar circumscrisă şi dublată de garanții, interesul public nu poate justifica folosirea probelor obținute în urma unei provocări din partea poliției, or un astfel de procedeu este de natură să priveze *ab initio* şi definitiv un inculpat de dreptul la un proces echitabil [*Ramanauskas împotriva Lituaniei* (MC), par.54].

Însă, pentru a stabili dacă dreptul la un proces echitabil a fost respectat atunci când se recurge la agenți infiltrați, Curtea examinează mai întâi dacă este cazul unei provocări (*ceea ce este cunoscut sub numele de „criteriul material al provocării”*) şi, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă reclamantul a deținut un mijloc de apărare împotriva provocării în fața instanței naționale (*Bannikova împotriva Rusiei*, par. 37 şi 51).

Astfel, în cazul în care actele agentului, fie angajat de stat, fie de o persoană privată care sprijină autoritățile, constituie o provocare şi probele obținute prin acest procedeu au fost reținute împotriva reclamantului în cadrul procesului penal, Curtea concluzionează încălcarea art. 6 § 1 din Convenție [*Ramanauskas împotriva Lituaniei* (MC), par. 73].

5.19. Prin urmare, Curtea definește provocarea drept situația în care agenții implicați – membri ai forţelor de ordine sau persoane care intervin la cererea acestora – nu se limitează la a examina într-un mod strict pasiv activitatea infracțională, *ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influențe de natură să îl instige să comită o infracțiune* pe care *altfel nu ar fi comis-o*, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba şi să o urmărească [*Ramanauskas împotriva Lituaniei* (MC), par. 55], un termen cheie fiind situația că „*altfel făptuitorul nu ar fi comis infracțiunea*”, aspect exclus prin extrasele privind căutarea persoanelor de sex feminin pentru angajare la muncă peste hotare.

În acest mod, pentru a stabili dacă ancheta a fost „*pur pasivă*”, Curtea examinează motivele care au justificat operațiunea de infiltrare şi comportamentul autorităților care au exercitat-o, iar în special, Curtea verifică dacă existau suspiciuni obiective că reclamantul era implicat în activități infracționale sau era predispus să săvârşească o infracțiune (*Bannikova împotriva Rusiei*, par.38).

5.20. Concomitent, instanța mai iterează că clarificarea aspectului dacă făptuitorul a fost obligat să săvârşească infracțiunea în cauză, reprezintă un alt element de luat în considerare, precum luarea inițiativei de a contacta inculpații în lipsa unor suspiciuni obiective că au fost implicați în activități infracționale sau predispuși la săvârşirea unei infracțiuni (*Burak Hun împotriva Turciei,* par. 44), reînnoirea ofertei în ciuda refuzului său inițial, insistarea prin presiuni continue [*Ramanauskas împotriva Lituaniei* (MC), par. 67], ridicarea prețului peste medie (*Malininas împotriva Lituaniei*, par. 37) sau apelarea la compasiunea acuzatului, dându-i senzația de renunțare (*Vanyan împotriva Rusiei*, par. 11 şi 49), care sunt pentru Curte comportamente ce pot fi considerate ca provocatoare pentru reclamant la săvârşirea infracțiunii respective, fie că agentul în cauză este membru al forțelor de securitate, fie că persoana privată acționează la cererea acestora, situații care nu sunt incidente speței nominalizate *supra*, în care inițiativa a aparținut din start inculpaților, iar Statul prin agenții săi doar a participat la verificarea acestor acțiuni, astfel încât nici participarea martorului anterior într-o altă cauză penală similară,

nu poate ridica dubii ale provocării la comiterea infracțiunii, motiv pentru care instanța a apreciat drept lipsită de suport probatoriu esențial decizia Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2018 în această speță, prezentată de partea apărării.

În argumentare, instanța reține că într-o cauză *Milinienė împotriva Lituaniei*, Curtea a considerat că, deși poliția a influențat cursul evenimentelor, în special oferind echipament tehnic unei persoane particulare pentru a înregistra conversații şi pentru a proba că au fost oferite stimulentele financiare reclamantului, totuși poliția doar a „*participat*" la activități infracționale şi nu le-a inițiat, persoana particulară fiind la originea acestora, iar aceasta din urmă s-a plâns poliției că reclamantul i-ar fi cerut mită pentru a obține o soluționare favorabilă a cauzei sale şi numai în urma depunerii acestei plângeri operațiunea, care viza verificarea temeinicia plângerii, a fost autorizată de procurorul general-adjunct (par. 37-38), precum şi pentru un raționament similar, a se vedea *Sequieira împotriva Portugaliei* (dec.) sau *Eurofinacom împotriva Franţei* (dec.).

5.21. Subsecvent, instanța a argumentat prin încheiere inclusiv lipsa motivelor rezonabile şi a pertinenței numirii unei expertize judiciare medico-legale psihiatrico - psihologice post-mortem a martorului Urvaciov Lidia, a cărei tangență cu acuzația adusă, cât şi cu o eventuală provocare a infracțiunii nu a fost deloc motivată de apărare, precum şi nici necesitatea sa în acest proces, or inclusiv asemenea aspecte ca potențialul consum de droguri de către martor sau anumite tentative de suicid a ultimei, nu au o legătură substanțială cu informațiile furnizate de ea la caz şi nici nu implică un dubiu eventual al lipsei de responsabilitate din partea sa, or cel mult asemenea dubii, instanța nu a sesizat, iar părților nu au probat într-o mod evident, decât evaziv prin anumite circumstanțe de fapt, nerelevante speței pendinte.

5.22. *A contrario*, cu referire la măsurile speciale de investigație dispuse și autorizate prin încheierea din 23 martie 2018 (vol.I, f.d.74-76), prelungită prin încheierea din 23 aprilie 2018 (vol. I, f.d.81-83), rezultatele căreia au fost consemnate în procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 22 mai 2018, în baza căruia au fost interceptate comunicările și imaginile video din cadrul întâlnirii dintre Lupanciuc Iacov și Urvaciov Lidia la 20 aprilie 2018 – 21 aprilie 2018 și discuțiile dintre Guțu Mariana cu Urvaciov Lidia, iar discuțiile s-au stocat pe un purtător de informație tehnico-electronică de tip DVD-r de model „Verbatim" cu nr. „2C" (vol. II, f.d.224), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la cauza penală prin ordonanța procurorului Vitalie Chişca din 13 iunie 2019 (vol. I, f.d.204), instanța notează că nu vor fi puse la baza sentinței de condamnare, fiind imposibil de cercetat în ședința de judecată şi respectiv nefiind stabilită sursa de proveniență a discuțiilor stenografiate.

5.23. La ultimul aspect, în continuare, instanța notează că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk v. Elveția*, 12 iulie 1988, § 46, și *Lhermitte v. Belgia* [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina v. Slovenia*, 22 mai 2018, § 43) şi pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, adică în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang v. Ucraina*, 13 noiembrie 2018, § 57).

De asemenea, în par. 24-25 din Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 14 martie 2019 de inadmisibilitate a sesizării privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 342 alin. (2),

346 și 352 alin. (3) din Codul de procedură penală (*invocarea nulității probelor la ședința preliminară*), Curtea a statuat că examinarea probelor în condiții de contradictorialitate este rezervată pentru etapa cercetării judecătorești, iar la această etapă, părțile pot solicita, *inter alia*, examinarea corpurilor delicte [*articolul 372 din Cod*], a documentelor şi a proceselor verbale ale acțiunilor procesuale [*articolul 373 din Cod*], iar în acest sens, dacă la etapa ședinței preliminare instanța de judecată decide care dintre probele prezentate instanței pentru soluționarea cauzei sunt pertinente, la etapa cercetării judecătorești judecătorul trebuie să examineze în fond fiecare probă pe care a considerat-o pertinentă.

Astfel, Curtea a reținut că la etapa cercetării judecătorești părțile pot invoca și nulitatea probelor, iar de asemenea, dacă părțile au înaintat vreo plângere cu privire la nulitatea anumitor probe după trimiterea cauzei în judecată (*potrivit procedurii prevăzute de articolul 297 alin. (4) din Codul de procedură penală*), ele trebuie să-și reitereze plângerea la etapa cercetării judecătorești, mai mult că solicitarea de a declara nule anumite probe la etapa cercetării judecătorești instituie, pe de o parte, un drept al părții de a face referire la această nulitate la etapa dezbaterilor judecătorești, iar pe de altă parte, o obligație a instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la nulitatea invocată, astfel încât instanța a soluționat cererea apărătorului Gheorghi Tataru privind inadmisibilitatea acestor mijloace de probă, iterată şi în cadrul dezbaterilor judiciare, odată cu fondul cauzei.

5.24. Respectiv, cu referire la aceste acțiuni ale organului de urmărire penală, instanța atestă că potrivit prevederilor procesuale penale privind activitatea specială de investigații, și anume în concordanță cu prevederile art. 132^9 alin. (9) coroborat cu art. 132^{10} din Codul de procedură penală, stenograma comunicărilor constituie *reproducerea integrală*, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a *comunicărilor interceptate și înregistrate* care au importanță pentru cauza penală, comunicări pe care la etapa cercetării judecătorești nu au putut fi ascultate şi ulterior analizate de instanță, ce denotă lipsa acestora şi respectiv imposibilitatea stabilirii sursei acestor discuții stenografiate, anexe la procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 22 mai 2018.

Or, mai mult, instanța a acordat acuzării posibilitatea ridicării și prezentării din arhiva Judecătoriei care nemijlocit a asigurat legalizarea măsurilor speciale de investigație vizate, fiind însă prezentat răspunsul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 07-6-5698 din 4 mai 2023 (vol. III, f.d.40), prin care s-a comunicat procurorului despre faptul că în urma ridicării din arhiva instanței a materialelor înregistrate cu numere de intrare, nu au fost anexați purtători de informație tehnico - electronică de tip „CD”, cimentând concluziile instanței în acest sens.

5.25. Subsecvent, instanța subliniază că în stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sunt cunoscute, ale căror comunicări sunt stenografiate, precum și alte date, iar *la procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările* interceptate, făcându-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestuia, dar totuși, contrar acestor prevederi legale, în momentul când a fost anexat CD-ul cu pretinsele înregistrări de convorbirilor şi de imagini purtate dintre inculpați și martorul Urvaciov Lidia, organul de urmărire penală/procurorul nu au anexat originalul suportului pe care au fost nemijlocit înregistrate aceste convorbiri, iar un asemenea suport nu se atestă nici în arhiva Judecătoriei Chișinău, or acest purtător este indispensabil în lumina egalității armelor, apărarea având obligatoriu garanția să obiecteze sau să conteste veridicitatea acestor înregistrări, care în lipsa mijlocului tehnic autentic şi identificabil, discuțiile stenografiate nu mai pot fi apreciate de instanță ca fiind autentice, nefiind stabilită sursa lor de proveniență.

5.26. În acest context, instanța atenționează, că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2) şi 6) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și *nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată*, cât şi *cele obținute cu încălcarea dreptului la apărare*, dar şi contrar pct. 8) al ultimului alineat citat.

În concluzie, instanța statuează prin prisma art. 94 alin. (1) din Codul de procedură penală, că în prezentul procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, nu vor fi puse la baza sentinței judecătorești de condamnare aceste probe, fiind considerate date care au fost obținute prin încălcarea dreptului la apărare al inculpatului, au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, cât şi cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, iar la rândul său, conform alin. (5) al ultimului articol citat, prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător şi probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4) (*regula fructului pomului otrăvit*), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.

Astfel, în virtutea prevederilor de drept enunțate anterior, instanța nu va pune la baza sentinței judecătorești proba inadmisibilă cu comunicările şi imaginile dintre Lupanciuc Iacov și Urvaciov Lidia stocate pe un purtător de informație tehnico-electronică de tip DVD-r de model „Verbatim” cu nr. „2C” în care s-ar afla anumite fișiere „Vid 0000” și „Vid 0002” (vol. II, f.d.224), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța procurorului Vitalie Chișca din 13 iunie 2019 (vol. I, f.d.204), iar conform alin. (5) din ultimul articol citat, inclusiv probele derivate din acestea, adică la caz nici procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 22 mai 2018, în baza căruia au fost interceptate comunicările și imaginile video din cadrul întâlnirii dintre Lupanciuc Iacov și Urvaciov Lidia la 20 aprilie 2018 – 21 aprilie 2018 și discuțiile dintre Guțu Mariana cu Urvaciov Lidia, cu anexa stenogramelor discuțiilor purtate între ultimele persoane.

Or, conform art. 94 alin. (2) din Codul de procedură penală, constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor şi libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

5.27. Totuși, instanța de judecată apreciază, că în pofida inadmisibilității unei probe şi a procesului verbal derivat din aceasta la prezenta cauză, restul probelor administrate şi apreciate de instanței, pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt suficiente, bazate pe circumstanțe de fapt veridice, din care denotă că a fost comisă infracțiunea de proxenetism, prin intenție directă.

În consecutivitate, instanța iterează că nu există nici un dubiu privind faptul, că Urvaciov Lidia, vizată în acuzația adusă a fost predispusă spre practicarea activității de prostituție, or aceste considerente au fost relatate personal de către ea în cadrul audierii, acceptând propunerile inculpaților în acest scop, fapt care exclude orice formă ale laturii obiective de trafic de ființe umane, iar prin urmare, *de iure* ultima nu poate fi atrasă în calitate de victimă a traficării în scopul de exploatare sexuală comercială persoanele nominalizate şi respectiv se exclude infracțiunea de trafic de ființe umane, condiție impusă de a fi stabilită prin însăși dispoziția normei juridice speciale a art. 220 din Codul penal.

La fel, se atestă la materialele cauzei dovezi directe şi indirecte care conving un observator obiectiv că ambii inculpați, în contextul săvârșirii infracțiunii de proxenetism, au acționat prin două semne alternative ale faptei prejudecabile incriminate, adică doar îndemnând și determinând la practicarea prostituției de către Urvaciov Lidia, or nu au fost constatate în faptele inculpaților activități directe orientate spre înlesnirea propriu-zisă a prostituție, adică facilitarea sau crearea de condiții pentru practicarea nemijlocite sau continuarea practicării prostituției de către o altă persoană decât făptuitorul, precum punerea la dispoziție a încăperilor, asigurarea legăturii dintre client şi prostituată etc., infracțiunea fiind consumată şi epuizată la etapa îndemnului/determinării în același scop.

5.28. Prin urmare, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Tot prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 74, Curtea reține că o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate *toate* dubiile privind nevinovăția persoanei.

De asemenea, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a statuat în Recomandarea CM/Rec(2010)12 că judecătorii trebuie să protejeze drepturile şi libertățile tuturor persoanelor, în mod egal, cu respectarea demnității lor în desfășurarea procedurilor judiciare.

De asemenea, judecătorii ar trebui să acționeze şi să fie percepuți, ca acționând liber de orice influență externă nepotrivită în procedurile judiciare.

5.29. Astfel, instanța statuează că nu există dubii privind faptul că inculpații au acționat prin aducerea la cunoștință a condițiilor activității care urmează să fie prestată de Urvaciov Lidia, au cunoscut despre consecințele acțiunilor lor şi au convins-o pe aceasta să accepte oferta publică plasată inclusiv pe un site cu anunțuri.

Astfel, Lupanciuc Iacov şi ulterior, inclusiv Guţu Mariana au îndemnat la practicarea prostituției pe Urvaciov Lidia, prin convingerea ultimei ca să presteze servicii sexuale peste hotare în Belgia, inclusiv prin convingeri că va fi remunerată eficient, iar la materialele cauzei nu se relevă nici o dovadă directă/indirectă care ar convinge un observator obiectiv, că inculpații ar fi acționat prin înșelăciune şi/sau ar fi profitat de poziția de vulnerabilitate a martorei, într-o calitate eventuală de victimă.

Or, menționând doctrina penală, este indicat exhaustiv că la realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane trebuie să precedeze acțiunile încriminate și anume - fapta prejudiciabilă exprimată în recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane adulte, cu sau fără consimțământul acesteia, în scopul exploatării sexuale comerciale sau necomerciale, iar la caz nu au fost stabilite asemenea circumstanțe obiective, atât timp cât însăși persoana audiată infirmă faptul dat şi respectiv fapta nu poate fi calificate drept trafic de ființe umane.

5.30. În desfășurare, instanța mai relatează că potrivit procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 13 martie 2018 (*identificarea abonaților*), din răspunsul S.R.L. „Simpals" cu numărul de ieșire 39/755 din 13 martie 2019, examinat ulterior şi în instanța de judecată, se confirmă faptul că prin intermediul numărului de telefon *****care aparține lui Lupanciuc Iacov, la data de 18 martie 2018 a fost publicat un anunț cu următorul conținut „*Trebuința dve opîtnîe krasivîe serioznîe devuşki masajîstki dlea rabotî za rubejom v Belghii, vîsokaia*", ce denotă evident aspectul inițiativ anume din partea inculpatului Lupanciuc Iacov, care în mod vădit acționa în legătură cu altă persoană aflată în statul Belgia, precum şi din însăși textul anunțului public se reflectă o camuflare parțială a scopului invitării lui Urvaciov

Lidia, or se solicită prezența unor domnișoare frumoase la servicii de masaj, nefiind evidențiat sau argumentat criteriul necesității anume a unor persoane de sex feminin caracterizate ca „*frumoase*”.

În același timp, instanța iterează că anume din partea inculpatului Lupanciuc Iacov, care acționa prin înțelegerea prealabilă cu coautorul său, inițiativă care s-a exprimat prin plasarea unei oferte publice în acest sens, la care într-un mod pasiv, inclusiv până la denunțarea acțiunilor acestora de către martora Urvaciov Lidia.

5.31. Corespunzător, instanța relevă că din depozițiile lui Urvaciov Lidia de la urmărirea penală, aceasta comunică că la data de 20 martie 2018, fiind în căutarea unui loc de muncă, a vizualizat pagina de anunțuri pe internet www.999.md şi a depistat un anunț în limba rusă cu conținutul că este nevoie de două fete frumoase masajiste, pentru lucru peste hotare în Belgia, iar în anunț era indicat telefonul mobil cu numărul *****, după care la orele 20 şi 25 min. a telefonat la anunțul indicat, însă la apel nu i-a răspuns nimeni, dar ulterior, la ora 20 şi 27 min. a fost telefonată de pe numărul de telefon *****de către un bărbat, care s-a prezentat cu numele „Iacob”, prin ce susține constatările în urma examinării informației oferite de „SIMPALS” S.R.L..

La fel, Urvaciov Lidia enunță că persoana cu care discuta a întrebat-o ce vârstă are, ce condiții de muncă ar accepta, la ce ea i-a spus că depinde de ofertă, adoptând un comportament pasiv, precum şi ce fel de acte deține, ce denotă inițiativa de a organiza anume activitatea sa peste hotarele țării, iar ulterior tot el i-a comunicat că de angajarea peste hotare împreună cu el se ocupă o fată care se află în statutul Belgia, propunându-i ca discuția referitoare la această muncă mai bine să nu o ducă telefonic, ci să se deplaseze la el la domiciliu, ca el să organizeze o discuție prin rețeaua de internet „Skype” cu fata care se află în Belgia şi din aceste discuții, Urvaciov Lidia ar fi considerat că urmează să i se propună să practice prostituția, pentru ce şi s-a adresat la poliţie, motivând prin faptul că a fost de acord să colaboreze pe cazul dat cu organele de poliție.

5.32. Ulterior, tot Urvaciov Lidia a explicat că la data de 20 aprilie 2018 a fost telefonată de Iacob, care i-a propus să se întâlnească în vreun local ca să discute despre deplasarea ei în Belgia, iar în acest mod, aproximativ la orele 22 şi 00 min. ea s-a întâlnit cu Iacob la restaurantul „Andy”s Pizza”, amplasat în preajma „Teatrului de Operă de Balet”, de pe bd. Ștefan cel Mare şi Sfânt din mun. Chișinău, unde Iacob i-ar fi comunicat că nu cunoaște subtilitățile lucrului, dar prin lucru s-a subînțeles practicarea prostituției.

Respectiv, martora indică că peste puțin timp Iacob a telefonat-o pe o persoană care s-a prezentat „*Mariana”*, dacă nu greșește prin rețeaua „Wattsap”, în discuțiile cu care, ultima i-a solicitat să se ridice de la masă ca să o vadă cum arată, după care a întrebat-o de care pașaport posedă, românesc sau moldovenesc şi aceasta i-a spus că pe data de 11 mai 2018 urma să vină acasă, iar apoi să plece înapoi în Belgia, fiind posibilitatea ca să plece împreună.

5.33. De asemenea, Urvaciov Lidia a subliniat că persoana de sex feminin pe nume Mariana i-a spus să mai caute vreo fată care deține pașaport românesc, dar şi i-a explicat că lucrul constă în prestarea masajului erotic şi întreținerea relațiilor sexuale cu clienții, coagulând versiunea că anume pentru practicarea prostituției a fost îndemnat martorul să plece în Belgia, cât şi faptul că inculpații au manifestat îndeajuns inițiativă în acest sens, nefiind provocați în acest sens de Urvaciov Lidia.

Mai mult, Urvaciov Lidia a afirmat că Mariana i-a spus că pe zi va câștiga între 400 și 500 de EURO, în dependență de câți clienți va avea, iar în cele din urmă s-au înțeles că atunci când Mariana va veni în Moldova se vor întâlni și vor discuta despre toate detaliile, argumentând

motivul epuizării infracțiunii anume la etapa îndemnului la comiterea infracțiunii, manifestat şi prin promisiunea unui câștig suficient sau condiții favorabile ale activității eventuale prestate de Urvaciov Lidia.

5.34. De altfel, într-adevăr se confirmă prin informația privind traversările frontierei a cet. Guțu Mariana, pentru perioada noiembrie 2017-mai 2018, că la momentul discuției între investigatorul sub acoperire Urvaciov Lidia cu Guțu Mariana, ultima nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, având statul de „*intrare*" în Republica Moldova la 22 noiembrie 2017, la 4 februarie 2018 şi la 10 mai 2018, iar statutul de „*ieşire*" la 29 noiembrie 2017, la 12 martie 2018 şi la 10 mai 2018, adică în perioada *de la 12 martie 2018 până la 10 mai 2018*, când Urvaciov Lidia a discutat cu ea prin intermediul lui Lupanciuc Iacov, dar şi ulterior, Guţu Mariana nu s-a aflat în Republica Moldova, oferind credibilitate acestor declarații, pe când la rândul său, apărarea nu a invocat nici un temei rezonabil al lipsei de veridicitate în expunerile martorei şi nici nu au contestat efectiv care anume din aceste relatări ar fi diferite de situația de fapt existentă, relevând doar anumite dubii privind starea sa de sănătate, care în nici un mod nu pot afecta esența depozițiilor oferite la cazul pendinte.

5.35. Mai mult, însăși inculpatul Lupanciuc Iacov, la faza urmăririi penale a recunoscut-o după fotografie, conform procesului verbal din 29 martie 2019, pe inculpata Guțu Mariana, ca fiind persoana cu care a acționat împreună la săvârșirea infracțiunii de proxenetism.

5.36. Concomitent, declarațiile lui Urvaciov Lidia au fost susținute şi de martorul indirect Meteoglo Ștefan, care a confirmat că Urvaciov Lidia anterior a fost victima traficului de ființe umane, iar până a lucra pe acest caz o cunoștea de câțiva ani, însă la acest caz, Lidia l-a telefonat pe el în luna martie, în anul 2018, iar din momentul când acesta a sunat și până a se prezenta fizic, a trecut o zi, statuând că Urvaciov Lidia nu a fost agent plătit şi nu a fost remunerată, prin ce instanța a respins alegațiile apărării cu privire la o pretinsă provocare a infracțiunii în mod repetat.

De asemenea, același martor explică că Urvaciov Lidia într-adevăr i-a comunicat că, în timp ce căuta un post de muncă pe site-ul www.999.md, a găsit un anunț unde se solicitau două fete la muncă în Belgia, iar ulterior a adresat aceste întrebări, a fost autorizată urmărirea vizuală cu înregistrarea audio, video, după care aceștia au convenit să se vadă în față la „Teatrul de Operă și Balet", propunerea venind de la Iacov Lupanciuc şi locația au convenit - o ambii.

5.37. De altfel, întâlnirea nominalizată între inculpatul Lupanciuc Iacov şi Urvaciov Lidia s-a desfășurat sub auspiciul controlului ofițerului de investigații Meteoglo Ștefan, care în acest mod a fost în cunoștință de cauză cu evenimentele desfășurate cu participarea inculpaților şi a martorei aflate sub acoperire în această cauză pendinte, ce se confirmă şi prin procesul verbal al consemnarea măsurilor speciale de investigații din 18 mai 2018 (*investigația sub acoperire*), adică că la data de 20 aprilie 2018 a avut loc întâlnirea dintre investigatorul sub acoperire Urvaciov Lidia și Lupanciuc Iacov, în jurul orelor 22 și 00 min. în restaurantul „Andy's Pizza", amplasat în proximitatea „Teatrului de Operă de Balet", de pe bd. Ștefan cel Mare şi Sfânt din mun. Chișinău, în cadrul căreia Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana au îndemnat-o la practicarea prostituției pe Urvaciov Lidia în statul Belgia.

Or, Meteoglo Ștefan adaugă că în timpul acelor discuții, Mariana a comunicat că este vorba despre masaj erotic și la solicitarea clientului, dacă este de acord, poate să presteze servicii sexuale, iar detaliile referitoare la remunerare au constat în faptul că în dependență de câți clienți va avea pe zi, va face câte 400-500 EURO, adică a oferit depoziții similare declarațiilor lui Urvaciov Lidia.

5.38. În același context, de la Lupanciuc Iacov au fost ridicate şi *cercetate* convorbiri din mesagerie efectuate între el și inculpata Guțu Mariana ulterior comiterii infracțiunii, adică în perioada de la 6 februarie 2019 până la 16 aprilie 2019, fiind relevate discuții la 3 aprilie 2019 la ora 17 şi 48 min. cu textul „*Tu singur mai rugat să zic că o eau la lucru, tu singur ai căutat-o eu nu am nimic cu nimeni, toate astea sunt din cauza ta ca mai băgat pe mine, eu voi spune tot adevărul nu voi mai zice că nu ştiu nimic*” remis de interlocutorul Guţu Mariana, ulterior la 4 aprilie 2019, la ora 10 și 33 min. textul „*Dacă trebuie eu găsesc toate femeile cu care tu ai vorbit şi le rog să vină să zică totul*”, precum şi la ora 10 și 48 min. cu textul „*tu mi-ai luat mapa cu documentele mele şi nu ai dorit să mi le dai, acelea sunt documentele mele dar tu faci ce doreşti cu ea*” remise de Guţu Mariana, iar la 16 aprilie 2019, la ora 10 şi 18 min. cu textul „*Dacă trebuie eu mai găsesc fete care să spună cum tu cu ele şi eu nu am nici o vină dacă tu ai pus-o pe ea să se ducă la prostituție e klar*”, remis de Guţu Mariana, ce denotă iarăși indirect că au avut loc aceste acțiuni, cât şi înțelegerea prealabilă a inculpaților, or din aceste mesaje se deduc discuții despre evenimentele care au avut loc şi despre care au cunoscut ambii acuzați.

5.39. În altă ordine de idei, conform procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 9 noiembrie 2018 cu anexa stenogramei discuțiilor şi a unui purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Verbatim” cu o înregistrare audio (vol. I, f.d.49-52, vol. II, f.d.223), în baza căruia au fost interceptate comunicările telefonice ale inculpatului Lupanciuc Iacov efectuate de pe nr. 067369533 la 7 septembrie 2018, de la orele 18 şi 22 min. până la 18 şi 27 min. cu Urvaciov Lidia, care poseda nr. 079981659, fiind relevate discuții prin care ambii își comunică prenumele, demonstrând faptul că se cunosc între ei și au mai discutat anterior, inclusiv în sectorul Centru la localul „Andy s Pizza”, confirmând repetat cele stabilite prin declarațiile martorilor Urvaciov Lidia și Meteoglo Ștefan.

5.40. În altă ordine de idei, instanța reține că la rândul său, ambii inculpați nici nu infirmă existența discuției în localul „Andy s Pizza”, coagulând versiunea acuzării în acest sens și nemijlocit caracterul veridic al depozițiilor martorei Urvaciov Lidia, or chiar dacă Guțu Mariana afirmă că i-ar fi propus de altfel doar să vină să lucreze la cules ceapă, aceasta confirmă totuși referitor la discuția din seara respectivă în prezența lui Lupanciuc Iacov că a purtat-o prin video prin aplicația „Viber”, la ea în cameră fiind lumină, dar la el fiind zgomot și nu se vedea prea bine.

Mai mult, tot Guțu Mariana afirmă că probabil pe 20-22 martie a fost telefonată de către Lupanciuc Iacov, care la telefon i-a dat ca să discute cu o fată, după care el într-adevăr s-a ferit și atunci interlocutoarea, adică la caz Urvaciov Lidia i-a zis că dorește să vină la lucru ca să facă masaj, deoarece a mai fost la așa lucru și cunoaște cum să lucreze la așa lucru, iar în condițiile în care Guțu Mariana infirmă îndemnul său față de martorul Urvaciov Lidia să presteze servicii sexuale contra plată, nu oferă explicații rezonabile privind motivele pentru care i-a solicitat să o vadă în cameră sau de ce anunțurile plasate conțineau sintagme prin care se caută anume fete frumoase, explicații care nu au fost oferite nici de Lupanciuc Iacov la acest aspect.

5.41. Similar, și Lupanciuc Iacov confirmă de altfel că Mariana Guțu se afla peste hotare și ei o dată sau de două ori au vorbit la telefon, unde inculpata i-a zis că are nevoie de două fete la lucru, chiar dacă invocă că nu știa despre ce lucru se discută.

În acest mod, Lupanciuc Iacov mai confirmă că s-a telefonat cu Lidia Urvaciov, precum și mai confirmă că s-a întâlnit la o pizzerie vis-a-vis de cinematograful „Patria” și a telefonat-o pe Guțu Mariana, după care a transmis telefonul lui Urvaciov Lidia, el s-a dat într-o parte, iar ele au discutat între ele și nu astfel nu ar fi știut conținutul discuțiilor lor, însă inculpatul ezită să

ofere explicații altor detalii, precum faptul că nu își amintește mesajul publicat pe anunțul din care a preluat numărul Urvaciov Lidia, iar cu Guțu Mariana ar fi discutat doar atunci când a transmis telefonul Lidiei ca să discute și tot Guțu Mariana l-a rugat să vadă dacă sunt anunțuri cu fete care vor la lucru, chiar dacă chiar din istoria mesajelor ridicate de la Lupanciuc Iacov se demonstrează contrariul, adică că aceștia se cunosc, au discutat între ei și inclusiv în speță a existat o înțelegere între ambii inculpați.

5.42. În acest mod, instanța relevă o coroborare parțială a celor relatate de inculpați și de probele acuzării, existând inadvertențe doar la aspectele infirmate de inculpați cu privire la vinovăția lor, inadvertențe care nu au fost probate în cadrul cercetării judecătorești, ci *a contrario*, din probele administrate în ansamblu, coroborate între ele denotă anume comiterea cu vinovăție sub forma intenției directe a infracțiunii de ambii inculpați, existând atât elementul intelectiv, cât și cel volitiv al intenției directe manifestate de inculpați.

5.43. Prin urmare, instanța relevă că inculpații au susținut existența parțială a circumstanțelor de fapt, dar oferind o versiune proprie a celor incriminate, infirmând unele circumstanțe care i-ar dezvinovăți şi chiar dacă nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii, totuși fapta infracțiunii, comiterea sa de inculpați cu vinovăție a fost stabilită şi confirmată *de facto* prin informațiile vădite obținute din alte probe administrate şi prin urmare, poziția apărării va fi tratată de instanță drept parțial neveridică.

Or, în acest mod, instanța statuează că *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, apreciată în ansamblu cu alte mijloace de probă, iar la caz poziția acuzaților prin care nu au recunoscut vina, nu furnizează o confirmare a evenimentelor reală şi certă, instanța oferind o valență aprofundată anume faptelor stabilite în acuzare, în privința cărora nu au fost constatate nici un dubiu şi nici un temei obiectiv, care ar trezi suspiciuni privind adevărul furnizat, fapte care au fost demonstrate în mod decisiv prin alte mijloace de probă administrate.

5.44. Mai mult, sub auspiciul celor invocate de inculpați, instanța consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai ea cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune şi numai el poate furniza informații cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată şi *de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor*, mai ales dacă în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există şi un *subiectivism firesc*, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia, iar la caz, instanța a reținute anume această situație de fapt prin care apărarea doar a infirmat evaziv unele constatări, pentru a eluda răspunderea penală care survine în cazul ambilor inculpați.

5.45. De asemenea, în conformitate cu explicațiile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a nr. 37 din 22 noiembrie 2004 *„Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii”*, din pct. 15[1], delimitând traficul de ființe umane de proxenetism, urmează de avut în vedere următoarele: a) Distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatării sexuale ori practicării prostituției, prevăzută de art. 165 și 206 CP, și cea de *proxenetism*, prevăzută de art. 220 CP, constă în obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei, iar în cazul proxenetismului – apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare ilicită a mijloacelor de existență; b) În raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art. 220 CP, pe de o parte, și art. 165 și 206 CP, pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora; c) În cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art. 220 din Codul penal; d) În situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzute de art. 165 și 206 Cod penal.

Astfel, instanța constată că traficul este o infracțiune contra persoanei, impusă prin constrângere în diversele ei forme, iar proxenetismul este o infracțiune contra sănătății publice și conviețuirii sociale şi la caz, în urma administrării şi aprecierilor supra a probelor, inclusiv a declarațiilor persoanelor vizate, denotă un accept real şi o dorință a lui Urvaciov Lidia de a practica prostituție, fapt expus direct de ultima în cadrul audierii sale, însă până la denunțul oferit de ea.

5.46. În continuare, ***cu referire la temeiul juridic al infracțiunii și necesității încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în temeiul art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal****,* instanța de judecată constată că Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov au atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, format din relațiile sociale cu privire la moralitatea şi neaservirea actelor sexuale, or în cazul din speță s-a constatat că, inculpații, contrar normelor de moralitate, au îndemnat şi au determinat pe Urvaciov Lidia la această activitate ilicită de prostituție, prin convingerea acesteia în prestarea de către ultima a serviciilor sexuale, din care va fi remunerată.

La rândul său, *obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art.220 din Codul penal, îl reprezintă corpul persoanei, care potrivit doctrinei, poate reprezenta şi *victima* infracțiunii nominalizate, însă la caz, Urvaciov Lidia nu a mai fost supusă practicării prostituției, aceasta fiind doar îndemnată și determinată la comiterea acestor fapte amorale.

Or, referitor la acest aspect instanța de judecată reține și practica Curții Constituționale care în pct.51 al Deciziei de inadmisibilitate a sesizării nr. 62g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 220 din Codul penal *(proxenetismul*) din 31 mai 2018, a menționat că în contextul infracțiunii de proxenetism, persoana care este convinsă să practice prostituția are calitatea de *victimă* a infracțiunii prevăzute la articolul 220 din Codul penal şi poate fi orice persoană.

5.47. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează prin fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune. Acțiunea în cauză se prezintă la caz sub următoarele modalități normative cu caracter alternativ: îndemnul la prostituție şi determinarea practicării prostituției de către o altă persoană, la caz, inculpații acționând anume prin aceste două modalități.

De asemenea, pentru ca fapta să fie calificată ca *prostituție*, trebuie să îndeplinească două condiții și anume: 1) practicarea de acte sexuale cu persoane diferite; 2) procurarea mijloacelor de existență sau a principalelor mijloacelor de existență ca urmare a practicării de acte sexuale cu persoane diferite, iar la caz, în cadrul cercetării judecătorești atât din probele materiale, cât și din declarațiile martorilor, s-a constatat cu certitudine că Urvaciov Lidia urma să presteze servicii sexuale contra plată la îndemnul inculpaților.

Respectiv, prin *prostituție* se înțelege practicarea contra plată a raporturilor sexuale întâmplătoare extraconjugale, care nu se întemeiază pe o simpatie și atracție personală şi respectiv, instanța de judecată reține că noțiunea de prostituție este definită de art. 89 alin. (1) din Codul contravențional, ce presupune satisfacerea dorinței sexuale a unei persoane, prin orice metodă şi/sau mijloace, contra plată, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau comunicațiilor electronice.

Astfel, instanța conchide că, reieșind din șirul acțiunilor inculpatului, inclusiv din relevarea despre modalitatea prestării, locul prestării, dar şi asigurarea sau organizarea activității şi a clientului identificat în speță urmează a fi apreciate anume ca o înlesnire la practicarea prostituției.

Or, *„determinarea la practicarea prostituției”*, conform doctrinei, presupune realizarea unor acțiuni care servesc drept cauză pentru luarea deciziei de către o persoană de a practica prostituția, iar în lipsa unei distingeri prevăzute în lege, se consideră că determinarea la prostituție se poate traduce fie în influențarea unei persoane de a începe practicarea prostituției, fie de a continua această practică (*ipoteza în care persoana vizată a decis să renunțe la prostituție*).

Or, câtă vreme „*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*” (*Unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie sa distingem*).

La rândul său, prin *„îndemn la prostituție”* se are în vedere stimularea interesului unei alte persoane pentru ca aceasta să practice prostituția *(de exemplu, prin promisiunea unei vieți ușoare, fără muncă, distracții, petreceri etc.)* şi îndemnul trebuie să se adreseze unei singure sau mai multor persoane concrete, pe când nu reprezintă îndemn la prostituție propagarea prostituției prin intermediul publicațiilor periodice, mijloacelor audio-vizuale sau prin orice alt mod, având ca destinatar un cerc nedeterminat de persoane.

În altă privință, se atrage atenția că, *de lege lata*, noțiunea de „*determinare*” trebuie interpretată într-un înțeles distinct în raport cu cea de „*îndemn*”, iar precizia nu este superfluă fiindcă, în doctrina de specialitate, unii autori descriu noțiunile de îndemn și de determinare la prostituție, consemnându-le în același context, fără a li se stabili identitatea corelativă, dar îndemnul și determinarea la prostituție reprezintă întotdeauna activități concrete de selectare a persoanelor ce urmează a fi folosite în calitate de prostituate.

Astfel, cel mai des, acestea se exprimă în convingere, îndemn, incitare cu scopul de a forma la potențiala victimă a unei hotărâri ferme de a practica prostituția și a unei atitudini pozitive față de aceasta, dar și cuprinde propaganda relațiilor sexuale libere cu scopul de a obține comportamentul dorit de conformare.

La fel, în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane şi traficul de copii nr.37 din 22 noiembrie

2004, de asemenea, nu este trasată o linie de demarcație între metodele prin care se efectuează îndemnul și cele prin care se realizează determinarea în cazul proxenetismului, fiind arătate metode comune pentru ambele acțiuni: convingerea, măgulirea, promisiunea de diverse avantaje, scutirea de datorii ș.a.

Respectiv, într-adevăr, este foarte fragilă linia care delimitează acțiunile de „*îndemn*” și de „*determinare*” în cazul art.220 din Codul penal, delimitare – susceptibilă de a ridica o dificultate *ad probationem* or în viziunea doctrinei penale, îndemnul la prostituție presupune acțiuni de stimulare, impulsionare a interesului unei alte persoane de a practica prostituția, de exemplu prin descrierea „*oportunităților*” pe care le poate oferi practicarea prostituției, ilustrarea unor exemple de câștiguri ușoare etc., iar argumentele utilizate în cazul îndemnului, nu sunt la fel de ample și convingătoare, precum cele pe care le utilizează făptuitorul în cazul determinării – ipoteză în care victima ia decizia în sensul pretins de acesta.

Concomitent, având în vedere că acțiunile inculpatului s-au exprimat în privința lui Urvaciov Lidia, dar au fost comise prin înțelegerea prealabilă între inculpați, motiv pentru care instanța consideră corect întrunite şi semnele calificative agravante prevăzute la lit. c) alin. (2) din art. 220 a Codului penal - *„de două sau mai multor persoane”*.

Respectiv, infracțiunea prevăzută la art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal este una formală, se consideră consumată din momentul îndemnării sau determinării la practicarea prostituției peste hotarele țării pe 20 aprilie 2018, indiferent dacă persoana îndemnată, adică Urvaciov Lidia a luat hotărârea de a practica sau încă nu prostituția, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

5.48. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanțelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile prin acțiunile inculpaților.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii, care nu este un semn obligatoriu în acest caz, prin năzuința de a obține eventual un interes material, dictat și de obținerea unor avantaje, dar şi încrederea exagerată în lipsa răspunderii pentru faptele comise şi nemijlocit dorința creșterii propriului profit din aceste acțiuni.

Instanța de judecată conchide că inculpații își dădea astfel seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când au îndemnat-o și determinat-o pe Urvaciov Lidia să practice prostituția, dar şi în situația acordării ajutorului necesar în vederea asigurării cu informația necesară privind locul prestării serviciilor sexuale în viitor, iar mai mult ca atât, aceștia au cunoscut despre caracterul acțiunilor sale, în condițiile iterate anterior de instanță.

5.49. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul Lupanciuc Iacov a fost identificat în ședința de judecată în baza extrasului din Registrul de Stat al Populației, fiind născut pe ***** și la rândul său, inculpata Guțu Mariana este născută pe *****, ambii nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog şi întrunesc semnele subiectului infracțiunii incriminate.

5.50. Astfel, instanța de judecată consideră necesar ca ***Guțu Mariana*** și ***Lupanciuc Iacov*** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal**, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care

în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpații au comis fapta constatată, cu vinovăție sub forma intenției directe.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile art. 220 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpaților Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Cod penal – *„îndemnul şi determinarea la practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întruneşte elementele traficului de ființe umane, acțiuni comise de două sau mai multe persoane”* şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. De către acuzatorul de stat Adriana Țîcu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpaților vinovați de săvârșirea infracțiunii incriminate cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 din Codul penal, să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de 5 ani.

6.2. Apărătorii Gheorghi Tataru și Nicanor Conoval au pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare a inculpaților şi nu s-a expus în privința pedepsei aplicabile.

6.3. Inculpații Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov, în ultimul cuvânt au reiterat că nu îşi recunosc vina, ezitând să adopte o opinie în privința sancțiunii aplicabile.

6.4. Potrivit art.24 alin.(2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

6.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

6.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă

pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaților de Miniştri)*, potrivit căreia *„natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia"*.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

6.7. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenție.

Instanța de judecată reține, că infracțiunea nominalizată comisă de către inculpații Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov face parte din domeniul relațiilor de conviețuire socială, care atentează la unele din valorile principale – relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale.

6.8. Totodată, instanța de judecată reține că inculpații au comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante sau atenuante prevăzute de art. 76 şi 77 din Codul penal, neavând antecedentele penale, iar subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpaților de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

6.9. În continuare, instanța de judecată conchide că articolul 220, alineatul (2) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă *cu închisoare de la 4 ani până la 7 ani*.

6.10. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține, că pericolul social al infracțiunii săvârșite este unul sporit, or reieșind din eventuala acțiune de înlesnire a prostituției, persistă mereu un risc iminent de violare a integrității corporale şi a sănătății victimelor sau altor persoane care acceptă practicarea acestei activități, alterarea reputației şi a imaginii morale, inclusiv prin punerea în pericol eventual a sănătății unui cerc neidentificat de persoane, iar în sens larg, prin acțiunile acuzaților s-a creat o stare generală de diminuare totală a personalității ființei umane, transformând astfel persoana de sex feminin în marfă sau obiect pus la dispoziția clientului aleatoriu şi lipsind-o așadar de demnitate.

6.11. Pe cale de consecință, instanța evidențiază, că în procesul judiciar, inculpații şi apărătorii acestora au susținut şi au solicitat adoptarea unei sentințe de achitare, la care acuzarea de stat a pledat contrar cu adoptarea unei sentințe de condamnare şi stabilirea unei sentințe cu plasarea în detenție a inculpaților, însă cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

6.12. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acesteia şi cu infracțiunea săvârșită, iar în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

6.13. Totodată, instanța reține faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, nu va crea inculpaților repercusiuni psiho - emoționale, ultimii neavând probleme de sănătate, care ar împiedica executarea pedepsei, dar şi va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puțin riscant şi nedelincvențial în viitor, având în vedere că i s-a incriminat comiterea unei infracțiuni săvârșită în privința altei persoane.

Concomitent, din caracterizarea oferită *supra*, instanța deduce că în pofida faptului că inculpaților s-a incriminat comiterea infracțiunii în privința altei persoane, ultima care *de facto* nu a înaintat pretenții materiale și nici succesorii săi după deces, se naște consecința că principial, adică privită în mod abstract, fapta săvârșită de aceasta își află izvorul în activitatea globală a tuturor făptuitorilor, inclusiv autorilor, organizatorilor şi deci tratamentul juridic, regimul sancționator al acestora trebuie să fie pe planul individualizării legale, similar pentru toți, însă diferențierile putând şi trebuind să fie făcute, *in concreto*, cu ocazia individualizării judiciare a pedepsei pentru fiecare acuzat în parte.

În același rând, instanța susține că este imperios necesar să invoce originea persoanei şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, dar şi ulterior, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, care la caz într-un prim aspect, nu a trezit motive pentru neaplicarea unei pedepse cu închisoare, de altfel după cum stipulează imperativ sancțiunea normei penale.

La caz, instanța mai accentuează că inculpații nu au antecedentele penale, au la întreținere mai mulți copii şi inclusiv Lupanciuc Iacov se află la o vârstă mai înaintată, având împliniți la momentul adoptării sentinței *vârsta de 63 de ani*.

La fel, instanța constată că inculpații nu s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată, iar prin prisma tuturor argumentelor şi a sancțiunii normei penale speciale, instanța va opina că se întrunesc condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu închisoare pe un termen în cuantumul minim admisibil, nefiind stabilite nici un argument în

detrimentul acuzatului, care ar impune aplicarea unei sancțiuni cu privarea de libertate pe un termen mai mare sau ar demonstra un risc şi un pericol social în viitor din partea acesteia.

6.14. Astfel, reieșind din cele menționate *supra*, instanța va aplica în privința ambilor inculpați Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, câte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani pentru fiecare, iar conform art. 72 alin. (3) din Codul penal, sancțiunea urmează să fie executată în penitenciar de tip semiînchis în cazul lui Lupanciuc Iacov și conform art. 72 alin. (3) și (6) din Codul penal, sancțiunea urmează să fie executată în penitenciar de tip semiînchis pentru femei în cazul lui Guțu Mariana.

6.15. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține că având în vedere formele de manifestare, care țin de crima organizată *(traficul de droguri, traficul de arme, terorismul etc.)*, proxenetismul în opinia instanței, la fel poate crea vulnerabilități ce ţin de stabilitatea economico-socială a statelor sau pacea şi securitatea acestora, prin tulburarea echilibrului demografic, etnic, cultural, prin incapacitatea mecanismelor de protecție socială sau de sănătate publică, cauzate îndeosebi în rezultatul unor activități de prostituție.

Totodată, instanța reține faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, ar putea crea inculpatului repercusiuni psiho - emoționale, ultimul având o vârstă înaintată şi nefiind predispus spre comiterea altor infracțiuni în contextul lipsei antecedentelor penale, iar executarea pedepsei cu închisoare, în același timp, nu va asigura o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puțin riscant şi nedelincvenţial în viitor.

6.16. În același timp, instanța susține că este imperios necesar şi în drept să aplice în privința ambilor inculpați inclusiv prevederile părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestora până la săvârșirea infracțiunilor, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, față de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

6.17. Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Respectiv, controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

6.18. La fel, instanța specifică că aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal în partea suspendării condiționate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

6.19. Astfel, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpaților Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov, care au comis infracțiunea în perioada de timp a anului 2018, iar într-o perioadă îndelungată de timp nu mai sunt înregistrate alte infracțiuni cu participarea

acestora, că nu au mai fost deținuți în instituții penitenciare, că nu au antecedente penale, că nu există necesitatea restituirii unor eventuale a unor prejudicii sau cheltuieli, de lipsa circumstanțelor agravante şi de vârsta de 61 de ani a inculpatului Lupanciuc Iacov, care i-ar putea afecta eventual iremediabil starea sa fizică/psihică prin plasarea în penitenciar, precum și din necesitatea întreținerii în continuare a copiilor aflați în custodia inculpaților, instanța consideră că corijarea şi reeducarea acestora poate avea loc fără izolarea de societate, cu suspendarea executării a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel la fel, se va asigura şi garanția existenței unui proces echitabil.

6.20. În subsidiar, instanța iterează că până în prezent, instanței nu i s-au comunicat alte informații despre alte cazuri similare în acțiunile sale, ce denotă lipsa unui pericol social sporit din partea sa şi nepredispunerea spre comiterea altor infracțiuni în viitor şi denotă clar că inculpatul va executa pedeapsa stabilită de instanță în acest mod, aceasta fiind echitabilă şi având inclusiv un efect preventiv în viitor, iar în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave, inclusiv în adresa persoanelor aflate la întreținerea acestora, luând în considerare argumentele decisive expuse anterior.

6.21. Așadar, instanța reține că instituția suspendării executării pedepsei cu închisoare nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or și Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza *Varga şi alții împotriva Ungariei*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza *Norbert Sikorski împotriva Poloniei*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza *Kyprianou împotriva Ciprului*, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108).

La rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, alternativele la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil şi prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual *(norma A.8)* şi mai mult, caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată *(normele B.2 şi B.5 ale Recomandării nr. R(92)17)*.

6.22. În acest context, instanța statuează în privința suspendării executării pedepsei cu închisoare în privința inculpaților Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov, pe un termen de 2 ani pentru fiecare, astfel încât ultimii să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

6.23. De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatei, instanța îi va obliga pe Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov, ca în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) şi f) din Codul penal, în termenul de probă stabilit:

- să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent;
- să participe la programe probaționale stabilite de Biroul de Probațiune *(de ex. Programul probațional „Cetățenia activă", Programul de consiliere individuală „Unu la Unu" etc.)*.

6.24. În subsidiar, instanța explică condamnaților că, reieșind din prevederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

La fel, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Respectiv, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

6.25. Concomitent, reieșind din faptul condamnării inculpatului cu suspendarea executării pedepsei, instanța va dispune ca termenul de executare să se calculeze din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpaților.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța atestă că în privința inculpaților Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov nu este aplicată o măsura preventivă.

7.3. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate *în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței*.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi țara* constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

7.4. În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara față de inculpații Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestora pentru executarea sentinței emise, având în vedere recurgerea în speță, la prevederile art. 90 din Codul penal.

7.5. Instanța mai concretizează că inculpații Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov nu au demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, în privința lor a fost aplicată instituția suspendării condiționate a pedepsei, aceștia a onorat condițiile impuse lege de a se prezenta în ședințele de judecată, astfel că măsura aplicată la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual şi responsabilizarea acestora în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la cheltuielile judiciare.

8.1. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea din contul inculpaților a mijloacelor bănești şi nu se va expune la acest subiect, în privința cărora, nici partea apărării nu şi-a expus poziția.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

9.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

9.2. În dezbateri judiciare, procurorul şi partea apărării nu s-au expus în privința mijloacelor materiale de probă anexate la cauza penală.

9.3. Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Igor Bolocan din 8 aprilie 2019 (vol. I, f.d.116) au fost recunoscute în calitate de corp delict şi anexate la cauza penală răspunsul S.R.L. „Simpals” cu numărul de ieșire 39/755 din 13 martie 2019 pe 6 file (vol. I, f.d.108-113).

La fel, prin ordonanța procurorului Vitalie Chişca din 29 mai 2019 (vol. I, f.d.177) au fost recunoscute în calitate de document şi anexate la cauza penală convorbirile din mesagerie între Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana, pentru perioada 6 februarie 2019 până la 16 aprilie 2019, ridicate de la Lupanciuc Iacov (vol. I, f.d.161-175).

De asemenea, prin ordonanța procurorului Vitalie Chişca din 22 iulie 2019 (vol. I, f.d.223) au fost recunoscute în calitate de document şi anexate la cauza penală informația din baza centralizată de date a Poliției de Frontieră privind traversările peste frontiera de stat al Republicii Moldova a lui Guțu Mariana, în perioada lunilor noiembrie 2017 - mai 2018 (vol. I, f.d.221).

Concomitent, prin ordonanța procurorului Vitalie Chişca din 13 iunie 2019 (vol.I, f.d.204) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la cauza penală un purtător de informație tehnico - electronică de tip DVD-r de model „Verbatim" cu nr. „2C" în care se află fișierele „Vid 0000" și „Vid 0002" pe care sunt stocate comunicările telefonice dintre Lupanciuc Iacov și Urvaciov Lidia (vol. II, f.d.224).

9.4. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi alți purtători de informație tehnico - electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni şi dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

9.5. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă se păstrează în original şi în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, fiind recunoscute în calitate de probe pertinente.

9.6. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă enunțate *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la latura civilă.

10. În cadrul examinării dosarului penal, atât din conținutul rechizitoriului, cât şi în ședința de judecată, nu au fost înaintate acțiuni civile.

În acest context, instanța conchide că în privința părților civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală, care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum şi persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

11. În conformitate cu prevederile articolelor 72 și 90 din Codul penal, 162, 340, 329, 384-389, 389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Lupanciuc Iacov ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, se condamnă şi i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 din Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Lupanciuc Iacov pe un termen de probă de 2 (doi) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) şi f) din Codul penal al Republicii Moldova, în perioada de probațiune, Lupanciuc Iacov se obligă:

- să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedința fără consimțământul organului competent;

- să participe la programe probaţiunile stabilite de Biroul de Probaţiune.

Controlul asupra executării de către Lupanciuc Iacov a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentința se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

Se recunoaşte vinovată **Guţu Mariana ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, se condamnă şi i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art. 90 din Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Guțu Mariana pe un termen de probă de 2 (doi) ani, dacă în acest termen, condamnata nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) şi f) din Codul penal al Republicii Moldova, în perioada de probațiune, Guțu Mariana se obligă:

- să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedința fără consimțământul organului competent;

- să participe la programe probaţionale stabilite de Biroul de Probaţiune.

Controlul asupra executării de către Guțu Mariana a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

Termenul executării pedepselor aplicate în privința lui Guțu Mariana și Lupanciuc Iacov se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui Lupanciuc Iacov măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Se aplică în privința lui Guțu Mariana măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele materiale de probă: a) răspunsul S.R.L. „Simpals” cu numărul de ieșire 39/755 din 13 martie 2019 pe 6 file; b) convorbirile din mesagerie între Lupanciuc Iacov și Guțu Mariana, pentru perioada 6 februarie 2019 până la 16 aprilie 2019, ridicate de la Lupanciuc Iacov; c) informația din baza centralizată de date a Poliției de Frontieră privind traversările peste frontiera de stat al Republicii Moldova a lui Guțu Mariana şi d) un purtător de informație tehnico -electronică de tip DVD-r de model „Verbatim” cu nr. „2C”, care se păstrează la cauza penală, se vor deține în dosarul penal pe toata perioada păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*.

Președintele ședinței,
judecător Stella BLEȘCEAGA